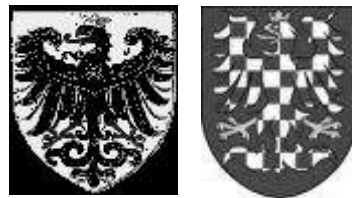

NOVINY

Volume 5 Issue 180 (680)

CZECH AND SLOVAK AUSTRALIAN NEWSPAPER

28. VII. – 10. VIII. 2025

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica †)

PUBLISHED FROM JULY 1999

S tručné zprávy.

Pondělí 28.července
pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

To, že muslimové jsou antisemité a mají cíl vyhubit židovský národ, mne nepřekvapuje. Mají to prý nakázáno i v koránu. Je ale zajímavé, kolik lidí v Austrálii (a potažmo po celém světě) podporuje Islám. Když jsem jedné paní chtěl vysvětlit, co muslimové dělají křesťanům a nemuslimům, odmítla to poslouchat se slovy, nechci o zvěrstvích nic vědět, protože chci mít o Islámu jen dobré mínění. Dokonce jsem i slyšel, že to, co udělali Arabové, kteří sami sebe nazývají palestinci, lidem v říjnu před dvěma lety, je prý jen židovská propaganda, a celé jen narafičené divadlo. Bohužel, s takovými lidmi se nedá bavit. Pak se nedivte, kam ten svět spěje. **Stáli bychom si pomáhat.**

Halík a fandění Hamásu

Benjamin Kuras
Netanjahu je daleko větším viníkem vzrůstu antisemitismu než Hamás! Říká profesor, kněz, sociolog, psycholog a laureát různých mezinárodních cen Tomáš Halík v nedávném rozhovoru u Čestmíra Strakatého, takto doslova. Taky ještě, že Izrael promarnil morální kapitál holocaustu. A že on je velkým přítelem židovského národa, náboženství a kultury, ale Netanjahu je válečný zločinec, který způsobil, že se od Izraele odklání i jeho přátelé. Jestli vás u některé z těchto vět trochu zamrazilo v zádech, vítejte v klubu. Jestli vás to naopak potěšilo, nečtěte dál, zbytečně byste se rozčilovali, mrhali drahocenným časem a nemáte to zapotřebí. My si totiž nad těmi větičkami trochu zakroutíme hlavou vytrénovanou na kritické myšlení.

Brutalita Hamásu

Ten zpropadený Netanjahu je demokraticky zvolený premiér demokratického státu v demokratických volbách, jehož první povinností nade všechny ostatní v této funkci je dbát o přežití státu a národa, bez ohledu na umístění v politickém spektru. Patří do pravicové bubliny, která si říká „národní konzervatismus“. Ač před hámáským pogromem 7. října 2023 byl terčem mnoha demokratických protestů z řad

liberální levice, po vyslání projevu „jsme ve válce“ získal podporu prakticky všech Izraelců, včetně těch nejlevicovějších chcimírů a palestinomilců, k nimž patřila i ta zmasakrovaná mládež bezstarostně techno-trsající jen pár kilometrů od hranic Gazy. Všem najednou došlo, že na palestinské straně není nikdo, s kým by se o míru dalo jednat, a že absolutní prioritou se opět stává národní přežití. Stejně by se v takové situaci zachovala pravice, kdyby vládla levice. I levicový premiér by se stejně tak musel stát „válečným zločincem“, kdyby, je prý jen židovská propaganda napadenému národu slíbil (jako Netanjahu), že Hamás zničí, neboť krédem Hamásu, podporovaným většinou Gazanů, je totální vyvraždění izraelských Židů. Překvapila je hlavně ta bestiální brutalita Hamásu a s ním postupujících palestinských civilistů, včetně jejich stylu vraždění. Ten ještě vysoce překonal řádění německých nacistů tím, že zatímco Němci se vraždění snažili před světem tajit, Gazané se jím pyšnili a vychloubali po celém internetu.

Antisemitismus roste

Ted' si připomeňme něco o tom vzrůstu antisemitismu ve světě. Demonstrace na podporu Hamásu a nenávisti k Izraeli v západních metropolích a na univerzitách vypukly hned po pogromu, dřív než Netanjahu stačil mobilizovat armádu k obraně a pak k útoku. Během několika hodin se k heslu „od řeky k moři“ (znamenající smrt Židům v Izraeli) přidalo „globalizovat intifadu“ (znamenající smrt všem Židům na celém světě). Antisemitismus pod povrchem už doutnal a na povrch jej přivedl obdiv k Hamásu a nenávist k Židům. K Židům, ne jen k Izraeli. Hamás byl pro ně hrdina, jeho pogrom obdivuhodné povzbuzení. Kde se ta nenávist vzala, a jak ji pilně pěstovala intelektuální levice ve spojení s islámským džihádismem, bylo dostatečně vysvětleno (a politiky ignorováno) v knihách, článcích a podcastech autorů jako Robert Spencer, Pamela Geller, Raymond Ibrahim, Douglas Murray nebo Melanie Phillips. (A moje maličkost). Porážka Hamásu trvá tak dlouho, protože jeho bojovníci jsou vklíněni mezi civilisty a civilní infrastruktury včetně škol a nemocnic, a Izrael bere větší ohled na bezpečí civilistů víc než kterákoliv jiná

armáda kdekoliv na světě kdykoliv v dějinách. Potvrzují to vojenští odborníci. Podle britského veterána šesti válek, plukovníka Richarda Kempa, je izraelská armáda IDF „nejmorálnější armádou světa“. Pro amerického profesora městské války na vojenské akademii West Point Johna Spencera Izrael koná v Gaze „víc pro ochranu civilistů než kterákoliv armáda v dějinách – vysoce nad to, co požaduje mezinárodní právo.“

Ale mrtvoly se přece jen hromadí a přibývají. A tak může páter Halík, spolu s těmi ostatními odkloněnými přáteli, říct, že to „překonalo něco, co by se mohlo definovat jako obrana, už to má charakter genocidy a v počtu mrtvých je to horší než 7. říjen.“

Žonglování s počty mrtvých je oblíbeným sportem těch odkloněných přátel, tak si s nimi zažonglujme.

Počty mrtvých

Toho 7. října bylo zabito 1 200 Izraelců a návštěvníků z několika zemí, včetně nežidovských, jako jsou třeba Thajci. To za půl dne, takže řekněme střídme by to byly dva tisíce za den (o sedmi tisících raněných nemluvě). Přirovnatelné přibližně k některému z těch menších koncentráků jako např. Belžec. Kdyby Izrael nepřešel do protiútoky, ke konci května 2025 by to bylo – chce se vám to počítat? Půl milionu? Tři čtvrtě? Milion? Za přibližně tutéž dobu je v Gaze registrováno (čísla Hamásu a UNWRA) 53 tisíc úmrtí. Úmrtí celkem, ne zabití ve válce. Z toho cca 16 tisíc zemřelo „nebojovou“ smrtí, počítáno podle předválečného průměru 800 měsíčně za 20 měsíců. Z válkou zabitých je (čísla Izraele) 22 tisíc bojovníků. Zbývá 15 tisíc civilních úmrtí válečných. Za 20 měsíců. Tolik povraždili noví vládcové Sýrie alawitů, drúzů a křesťanů za týden. Genocida? Kde? Ale že by přece jen válečný zločin? Tak žonglujme dál.

Poměr zabitých civilistů a bojovníků je tím menší než 1:1. Podle údajů OSN z válek bojovaných od druhé světové války to bylo leckde až 9:1, nejnižšího poměru dosáhli Američané 4:1 v Afghánistánu, 3:1 v Iráku. Toho historicky nebývalého poměru Izrael docílil oním „bezohledným přemísťováním“ civilistů do bezpečí, varováním letáky a telefonáty. A protože tím byli varováni i „Hamásníci“, znamenalo

to pro IDF větší ztráty životů, než by utrpěli při útocích překvapivých.

Vyhladovění

Ještě tu však přece jen máme to záměrné vyhladovění Gazanů, alias současnou „největší humanitární krizi“, podle rezoluce OSN schválené 80 zeměmi. Působenou izraelským obsazováním gazanského území. A tady pozorovatelům OSN uniklo pár detailů. Nedostatky potravin (ani tak zdaleka ne smrtelné) způsobil Izrael tím, že je doprovázel jen k hranicím Gazy, kde je převzal Hamás. Ten si je částečně rozkradl pro svoje lidi, částečně prodával Gazanům se ziskem pro sebe.

Proto se IDF pokouší, přes odpor Hamásu, dodávky provážet až do centra Gazy a předávat je zadarmo gazanským civilistům. Spáchal tím válečný zločin přímé vojenské okupace. Vozí jich tam 110 kamionů denně. Vyhladovění? Přidejte si k tomu rovnou, jak ti Židé rituálně podřezávají křesťanské panny a z jejich krve pečou macesy.

Ale klenotem páně Halíkova rozhovoru je to izraelské „promarnění morálního kapitálu holocaustu“. Co prosím? „Morální kapitál“ se získává tím, že se necháte po milionech masakrovat? A promarníte ho tím, že máte tu nemorální drzost se bránit? Jenže tak už to s těmi odkloněnými přáteli bývá. Milují vás mrtvé. Živé nechť vás čert sebere. S takovými přáteli, jak praví izraelské úsloví, nepotřebujete nepřátele.

Halíkův morální kapitál

Pořád marně čekáte, kdy křesťané Halíkova morálního kapitálu přestanou přátelsky radit Židům, jak umírat, a konečně začnou bránit křesťany vystavené skutečné akutní genocidě od muslimů v Africe, na Blízkém Východě, a pomalu už i ve Francii, Německu, Británii a Švédsku. Kdy začnou přemýšlet, jak zastavit masivní úprk Evropanů z křesťanství, jehož svatyně vedle napěchovaných islámských zejí prázdnotou.

A jak ještě na poslední chvíli zachránit západní civilizaci, která – jak píše Melanie Phillips ve své nejnovější knize *The Builder's Stone* – je společným dílem Židů a křesťanů, a jen oni společně ji mohou zachránit. Protože přestaňte se už mýlit: pro nově sílící džihád je Izrael jen předkrm k žranici na ohlídancích kdysi lahůdkového Západu.

Pondělí 28. července

Thajsko a Kambodža se dohodly na příměří
Trump zkrátil ultimátum Moskvě na deset dní
USA tlačí na Izrael na změnu politiky v Gaze
Moldavsko nepustilo na své území proruského europolitika
Dostála A Norská princezna Ingrid Alexandra zahájila studium na Sydneyské univerzitě
Koordinátor ministerstva spravedlnosti splnil úkol, ale objednanou zprávu nedodal
Potomci právníka Altnera dál bojují se Socdem o sto milionů korun
A Generál Řehka odmítá, že armáda špehovala politické strany a občany
V Praze začal festival homosexuálů
U nás zapršený den

Úterý 29. července

Británie hrozí, že uzná stát Palestina
Netanjahu uvažuje o anexi části Gazy
Izraelem
Příměří mezi Kambodžou a Thajskem trvá
Devět zemí včetně Česka žádá o půjčku na obranu
Do říjnových voleb půjde 28 subjektů
Soud v kaze Dozimetr je posunut na září
ANO trvá na vyšetření bitcoinové kauzy
A Stav kauzy Diag Human momentálně je, že stát bude platit miliardy
U nás dopoledne přšelo, odpoledne se vyjasnilo do sluníčka

Středa 30. července

Francie plus 14 zemí vyzývá k uznání Palestiny
Podle premiéra Tuska může být válka na Ukrajině „pozastavena“
A Letecký provoz nad Anglií se omezil kvůli technické závadě
A Rakouský vyslanec při EU rezignoval, viní ho ze sadomasochismu a ponižování žen
Ministryně Decroix oznámila, že Uhlíř přece jen jakousi zprávu psát bude
A Vedení STAN tlačí na Decroix, aby Msp zprávu dokončilo
Pekarová Adamová odešla ze sálu při projevu ruské delegátky na konferenci v Ženevě
Prezident Pavel nechápe konec koordinátora bitcinové kauzy
A Lipavský nepokládá uznání státu Palestina za produktivní
U nás chladné počasí, převážně zamračené

Čtvrtek 31. července

Rusko má ultimátum USA do 8. srpna
V Německu zřejmě došlo k sabotáži na železnici
Ukrajinský parlament obnovil nezávislost protikorupčních úřadů
A Syrský ministr zahraničí jednal v Moskvě s Putinem a s Lavrovem
Polovina lidí podle STEM dál podporuje ukrajinské uprchlíky
A. Piráti si dali Vladimíra Votápka na kandidátku bez ohledu na komunistickou minulost
Před osmdesáti lety došlo v Ústí nad Labem k masakru jako důsledku výbuchu muničního skladu
Na Karlovarsku porodila dvanáctiletá
U nás chladno, převážně zataženo 15 °C

Pátek 1. srpna

Trump poslal dvě jaderné ponorky jako odpověď na ruské hrozby
Německo dodá Ukrajině dvě sady Patriotů
Zelenskyj nabízí Putinovi jednání
Odstartovala raketa Falcon 9 Muskovy společnosti
Pěvec Otto Klempíř kandiduje za Motoristy
18 tisíc Čechů se zapsalo ke korespondenční volbě
634 středoškoláků absolvovalo vojenské cvičení
Zemřel muž, kterého v Karviné napadl pes
U nás vlídné, spíše slunečné počasí, avízované bouřky se nekonalý 25°C

Víkend 2. – 3. srpna

Teroristické hnutí Hamás zveřejnilo v sobotu záběry na smrt vyhladovělého Evjatara Davida (25), který byl unesen 7. října 2023 do Pásma Gazy. Na záběrech je vidět na kost vyzáblý David, který vypočítává dny, kdy jedl či nejedl. Kope si díru a říká, že to je jeho hrob. Hamás hlásí 27 lidí zabitých při distribuci potravin
Na Ukrajině zatkli poslance kvůli korupci při nákupu dronů
A Automobilka Tesla musí platit odškodné za nehodu automatického auta
Trump nechá v Bílém domě postavit taneční sál
Průzkumy potvrzují vedoucí pozici ANO, následuje Spolu a SPD
A Lipavský je skeptický stran sněmovní schůze o bitcoinové aféře
V průvodu Prague Pride šlo asi 45 tisíc lidí
Myslivec postřelil hledače kovů
Chladný víkend, v neděli pořád přšelo

Pondělí 4. srpna

Rusko oznámilo konec moratoria na rozmístění raket
Netanjahu chce obsadit celou Gazu
Italská policie dělá zátah proti čínským gangům
Trump hrozí Indii, že jí zvýší clo
Prezident Pavel řekl BBC, že se Ukrajina asi musí smířit s okupací části území

Podle ministra Rakušana zájem o korespondenční volbu zvolna roste
A Policejní inspekce potvrdila, že policista v Třeboni střílel oprávněně
Advokáta Janstu pustili z vazby na kauci 15 milionů
U nás zataženo a zima, odpoledne se vyjasnilo

Úterý 5. srpna

Izrael povolí přísun zboží do Gazy prostřednictvím tamních obchodníků
A Netanjahu se chystá navrhnout plnou okupaci Pásma Gazy
Nečekané čínské prohlášení na adresu Ruska může souviset s utajeným diplomatickým incidentem.
V Česku přibývá nízkopříjmových domácností, které nezvládají platit za základní služby, za vodu a energie
Turek za rychlou jízdu na D5 trest nedostane, úřad věc odložil
A Korespondenční volba v zahraničí – zřejmě největší novinka letošních sněmovních voleb. Ukazuje se, že zájem voličů žijících v zahraničí je zatím nižší, než se původně očekávalo, a že někteří politici i část veřejnosti zpochybňují férovost takového hlasování.
Zemřel Jiří Krampol, bylo mu 87 let

Středa 6. srpna

Nositel Nobelovic ceny za ekonomii Joseph Stiglitz oznámil, že východní Evropa je minimálně dvakrát chudší, než byla, když vstoupila do EU.
V ZOO v Děčíně chovají kuře labutě rodu koskoroba
Nawrocki převzal funkci polského prezidenta
Rusko snad přestane bombardovat ukrajinská města
Trump se prý sejde příští týden s Putinem
Na vojenské základně v Georgii se střílelo, je pět raněných
A V průzkumech si polepšili Piráti
Vedení ODS chválí ministryni Decroix, jak dobře zvládá bitcoinovou aféru
A Europoslanec Farský (STAN) žádá objasnění kauzy pod hrozbou odchodu z vlády
U nás bylo pořád ještě celkem chladno, ale převážně svítilo sluníčko

Čtvrtek 7. srpna

Putin se odmítá sejít se Zelenským
Trump se má sejít s Putinem v nejbližších dnech
Rusko zveřejnilo na webu katalog ukrajinských dětí k adopci
A Netanjahu vyvrací, že by plánoval převzetí Gazy
Izraelem
Státní zástupce žaluje Okamuru a SPD za předvolební kampaň
A Ministr vnitra Rakušan kárá obyvatelstvo, že se nepřipravuje na krizové situace
Stav k dnešku: STAN žádá audit k bitcoinové aféře do konce srpna
A Vědci zjistili, že Češi nejsou proti migrantům, pokud pracují
U nás se vrací léto, svítilo sluníčko a teplo bylo až 26°C

Pátek 8. srpna

Trump oznámil plánovanou schůzku s Putinem na Aljašce
A Zelenskyj podpořil Trumpovy kroky k příměří
Německo přestane dodávat Izraeli zbraně k boji proti teroristům
A **Filipíny zasáhnou do boje o Tchajwan**
USA zvyšují odměnu za dopadení Madura
Eva Decroix zveřejní další časovou osu
Rakušan chce pro Starosty ministerstvo spravedlnosti v příští vládě
A Piráti v Praze rozšířili tramvajový ostrůvek a Zdeněk Hřib se na něm dal nafilmovat
Lipavský opatrně namítá proti zamýšlenému obsazení Gazy
A U nás letní počasí s drobnými přeprškami

Víkend 9 srpna – 10. srpna

Fico urazil Ukrajinu poznámkou, že je jako tráva na které šlapou sloni
A Na Sicílii se demonstruje proti záměru postavit most na pevninu
Ministři zahraničí EU budou jednat o schůzce Putin – Trump
A Izrael bude dál válčit s teroristy Hamásu
Pravidelné preference: ANO mírně dolů, Spolu a Stačilo! mírně nahoru
A Ministerstvo práce chce před volbami zvedat platy od 5 do 13 procent
Ve Zvoli utekl lev, policie ho zastřelila
Lipavský řekl, že s mírem musí souhlasit Ukrajina
U nás v sobotu dusno pod raketem, v neděli nádherný den

pan Neff poznamenal

"...nákup nefunkčních vojenských kuchyní v ceně 66 mega za kus. ...zakázku získala firma, která existovala jen pár měsíců a měla základní kapitál jednu korunu, neznámé výrobní kapacity a nulové reference z oboru "
Jak je to možné? Článek to vysvětluje:
Ministerstvo se opakovaně brání tím, že vítěz vzešel z otevřeného výběrového řízení a majitele firmy, její historii nebo renomé nemůže kvůli

diskriminaci nijak lustrovat. Kvůli diskriminaci, čtete dobře.

Hlavně, že je to jasné - Krátce po svém nástupu do funkce oznámila nová ministryně spravedlnosti Eva Decroix, že v bitcoinové kauze zjedná jasno. Za tím účelem zřídila post koordinátora a pověřila touto funkcí bývalého ústavního soudce a advokáta Davida Uhlíře. Měl zadání dodat do konce srpna objasňující zprávu. V pondělí 28. července oznámila paní ministryně, že koordinátor úspěšně naplnil zadání, které mu bylo svěřeno. Koordinátor tedy dostane odměnu 160 tisíc korun, což je polovina původně domluvené částky za vypracování zprávy, která dodána nebude a neměla by smysl, protože by duplikovala jiné úkony. Doktor Uhlíř odchází v okamžiku, *kdy klíčové procesy byly nastartovány a resort je připraven je dál nést vlastní kapacitou. Jeho mise, jak mi sám řekl, byla naplněna*, objasnila ministryně. K završení jasnosti sdělila, v čem nastartování spočívalo. *Vznikl návrh zadání pro nezávislý audit, zveřejněna byla časová osa kroků ministerstva a analyzovány byly právní i institucionální slabiny systému.* Opakujme pro větší jasnost: zpráva nebude, ale vznikne audit, nezávislý, tedy mimo vlastní kapacity ministerstva, které byly činností doktora Uhlíře nastartovány. Audit si vyžádá čas, ale naštěstí doktor Uhlíř narýsoval časovou osu, takže můžeme v klidu očekávat, že cestou k auditu budou překonány indikované slabiny systému. Pokud by si někdo myslel, že je to blbost a prázdné žvásty a vyhozené peníze, je dezolát a dezinformátor s inklinací být svině, jelikož časová osa a překonávání slabin se staly *pevnou součástí dalších kroků resortu*, ujišťuje ministryně Decroix.

To je radostné zjištění. Už víme, jak to bude příště. Až zase na ministerstvu udělají průser, nad jakým jde rozum stranou, najmou koordinátora, aby analyzoval a definoval slabiny, načrtl časovou osu a rezortní kroky dovedou proces k výsledku, jímž bude audit provedený nezávisle na rezortních silách, čerstvě koordinátorem prověřených a posílených. Konečně tedy máme jasno!

Ve zkratce

"Adolf" Merz se označil za vůdce a jde do války. - Minulý týden německý kancléř Friedrich Merz během všeobecné rozpravy v Bundestagu prohlásil, že v ukrajinském konfliktu už byly vyčerpány všechny diplomatické prostředky. Toto jednoznačné odmítnutí jednání neznamená nic jiného, než že je Merz odhodlán k válce s Ruskem, protože Ukrajina nemá šanci válku sama vyhrát. Merz se tak zřejmě spoléhá na to, že do války zatáhne celou Evropu - a nově možná i Spojené státy.

Syřané v Berlíně vyzývali k vraždění a znásilňování, policie jen přihlížela - Znásilňujte je, zabíjejte je, vyzývaly před berlínskou radnicí stovky Syřanů, kteří se tam účastnili demonstrace na podporu nového islamistického vedení v čele s Ahmadem Šarou. Výzvy se týkaly drúzů, nábožensko-etnické menšiny, která žije na jihu Sýrie v provincii Suvajdá a oblasti Džebel ad-Durúz. **Pavel nerozumí**, proč skončil bitcoinový koordinátor. Není to srozumitelné, řekl. Bývalá ministryně financí Alena Schillerová (ANO) naznačila, proč ukončil koordinátor bitcoinové kauzy David Uhlíř svou spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti. Nepochopil, že je čas stát na správné straně, tvrdí Schillerová.

Ako sa austrálska tenisová legenda a slovenský novinár zrazili s LGBT ideológiou

Vladimír Palko 6. 8. 2025, pluska sk

Porozprávam vám príbeh svetoznámej austrálskej tenistky a slovenského novinára, ktorý sa do Austrálie vysťahoval v 90. rokoch. Objavil som ho len nedávno. Je to príbeh o tom, ako víťazstvami ovenčená športovkyňa preslávila v mladosti svoju krajinu, ale v posledných rokoch musí vo svojej vlasti čeliť ideologickým útokom. A je to súčasne príbeh novinára, ktorý odišiel po páde komunizmu do Austrálie, krajiny s dlhšou tradíciou demokracie a slobody ako malo Slovensko, aby po niekoľkých desaťročiach na vlastnej koži zažil, že v austrálskej spoločnosti tá sloboda akosi koroduje. Meno športovkyne je Margaret Courtová a meno novinára je Andrej Bučko. Povieme si, ako spolu súvisia.

Ako by ste určili najúspešnejšiu tenistku všetkých čias?

Čas od času odborníci zostavujú rebríčky najúspešnejších tenistov a tenistiek v svetovej histórii. Dopadajú rôzne podľa zvolených kritérií rozhodovania. Ale jedno sa ponúka ako obzvlášť jednoduché a spravodlivé. Kto vyhral najviac zo štyroch turnajov, ktoré tvoria Grand Slam? Ide o Australia Open, French Open, Wimbledon a US Open. Medzi mužmi je to Novak Djoković, má 24 víťazstiev. Pozná ho každý, lebo súťažil v posledných dvadsiatich rokoch.

A medzi ženami je to Austrálčanka Margaret Courtová. Má ich tiež 24 (3 z Wimbledonu, po 5 v US Open a French Open a 11 z Australia Open). Za ňou je na druhom mieste Serena Williamsová s 23 víťazstvami. Nečrtá sa, že by ktorákoľvek z aktívnych hráčok mohla Courtovú dobehnúť. Na rozdiel od Djokoviča, Courtovú si už pamätá málokto, lebo hráčku kariéru skončila v roku 1973. Ja si ju z mojich mladých čias pamätám dobre.

Samozrejme, v rodnej Austrálii ju pozná každý. Je nositeľkou vysokých štátnych vyznamenaní, jej tvár je na známkach. Podľa nej je pomenovaná Margaret Court Arena v Melbourne.

Dnes je to už vyše osemdesiatročná stará dáma. Legenda.

Aj legendy majú problém, keď sa postaví voči ideológii

Ale ideológia, ktorá valcuje, neušetrí ani legendy. Margaret Courtová pôsobí ako evanjelická fárarka v meste Perth. A keď sa začala presadzovať ideológia LGBT, Courtová sa proti nej postavila. Bola odporkyňou manželstiev osôb rovnakého pohlavia a prejavovala to opakovane a verejne. Napríklad v roku 2017 publikovala v západoaustrálskej tlači článok, v ktorom kritizovala austrálsku leteckú spoločnosť Qantas za podporu manželstiev rovnakého pohlavia a prehlásila, že ona osobne s Qantasom lietat nebude.

Za jej postoje ju kritizovali iné tenisové legendy ako Billie Jean Kingová a Martina Navrátilová. Kritizovali ju médiá i politici. A v roku 2012 sa po prvýkrát objavili snahy jej kritikov o premenovanie Margaret Court Arena. Opakujú sa doteraz.

V roku 2019 austrálsky tenisový zväz Tennis Australia oslavoval Roda Laveru pri príležitosti 50. výročia jeho víťazstiev na všetkých turnajoch

Grand Slamu v tom istom roku 1969. Tým sa dostal do pasce, lebo o rok nato bolo rovnaké výročie, odkedy sa to isté podarilo Margaret Courtovej v roku 1970. Inak, je to jediná žena, ktorá to dokázala. A Margaret Courtová sa seabedomo dožadovala od Tennis Australia rovnakého zaobchádzania. A Tennis Australia naozaj Courtovej zásluhy počas Australia Open uznal. I keď Courtová k prítomným tisícom divákov neprehovorila.

Ona nie je ľahký protivník, nielen preto, lebo je tenisová legenda. Viac ako dve desiatky rokov vedie charitatívnu organizáciu Margaret Court Community Outreach (MCCO), ktorá distribuuje potraviny chudobným ľuďom.

Pri príležitosti výročia zúfalý John McEnroe prosil Serenu Williamsovú, aby vyhrala ešte dva turnaje Grand Slamu, nech je tá Courtovej dvadsaťštvorka prekonaná, nech Courtová odíde do minulosti. Lenže to sa už nestane.

Na príbeh ma upozornil novinár Andrej Bučko

Príbeh Margaret Courtovej som nepoznal, hoci o ľuďoch, ktorí zažili perzekúciu, lebo sa postavili proti LGBT ideológii, som dokonca napísal knihu. Upozornil ma naň novinár Andrej Bučko, pôsobiaci v Austrálii. Zoznámil som sa s ním pred viacerými rokmi, keď so mnou urobil rozhovor pre austrálske rádio SBS.

Pred pár týždňami sme s Andrejom Bučkom opäť telefonovali a rozprával mi o svojich problémoch v Austrálii v súvislosti s postojmi pani Margaret Courtovej.

Došlo ku komickej vložke, keď som sa ho spýtal, či tá pani má niečo spoločné s tou známou tenistkou. No to je ona, hovorí mi Bučko.

A postupne mi odkryl svoj vlastný príbeh. Mnohí si Andreja Bučka pamätajú ešte spred odchodu do Austrálie. Bol komentátorom hokejových majstrovstiev sveta, veľkých svetových tenisových turnajov, organizátorom tenisových exhibícií v Bratislave za účasti Lendla, Grafovej, Beckera a iných, spoluorganizátorom návštevy Pelého v Košiciach.

Jazykovo veľmi zdatný Andrej Bučko v roku 1996 odišiel do Austrálie, kde pôsobil vo viacerých firmách v manažérskych pozíciách.

A z hľadiska nášho príbehu je najzaujímavejšie jeho pôsobenie v SBS, teda Special Broadcast Services. Jedná sa o austrálske verejnoprávne vysielanie v desiatkach jazykov menšín žijúcich v Austrálii, vrátane slovenčiny. SBS pod týmto názvom pôsobí od roku 1978. Bučko mi o tom porozprával v osobnej komunikácii.

Andrej Bučko sa stal vedúcim slovenského rozhlasového vysielania SBS v roku 2001. Sprvoti šlo všetko dobre. Bučko hovorí: **„Po rozkvetení stanice, neoceniteľných službách komunite v rozvíjaní vlastnej kultúry, hudby, reči, zvykov i duchovnej viery, keď ešte nejestvoval alebo nesilnel vplyv živých internetových staníc, sociálnych sietí a iných možností počúvať vo vlastnej reči, sa každá redakcia príkladne starala o svoju pospolitost' v Austrálii a vedenie do toho veľmi nezasahovalo.“**

Ale potom prišli nové fenomény. LGBT, covid ..., a s nimi nová politika v Austrálii i v SBS.

Zastal sa Courtovej a vyhodili ho

Andrej Bučko je človek, ktorý sa ozve, keď niečo neseďí. Dovolil si zastat' sa Margaret Courtovej.

Bučko hovorí: **„Žiaľ, raz som si nedal pozor, a to v januári 2021, keď som nevydržal a musel komentovať nepopulárneho premiéra provincie Victoria Daniela Andrewsa, ktorý znovu, bezdôvodne cynicky napadol Margaret Courtovú. Vtedy ju vyznamenala federálna vláda najvyšším štátnym vyznamenaním Radom Austrálie, ale tento premiér Victorie na margo obyvateľky štátu Západná Austrália do rádia povedal, že nebude „dodávať jej bigotným a nechutným názorom ďalší kyslík“. Po tejto správe som len podotkol, že toto ani netreba komentovať, lebo našťastie najvyššie vyznamenanie udeľuje federálna vláda, a nie vláda Victorie.“**

A oheň bol na streche. Bučko to opisuje takto: **„A to som nemal urobiť. Voľakto ma udal, nechali si to preložiť zo slovenčiny do angličtiny, predvolali ma pred komisiu a vyhodili ma na minútu z redakcie.“**

Tak Andrej Bučko skončil v SBS. Pre úplnosť treba dodať, že sa tak stalo nielen kvôli jeho vzdoru voči ideológii LGBT, ale i kvôli tomu, že sa snažil o objektívne spravodajstvo i v iných citlivých témach.

Napríklad v téme opatrení proti covidu. Andrej Bučko píše: **„Austrália zaviedla najmä vo Victorii najprísnejšie reštrikcie, príkazy a lockdowny na svete. Obrázky a informácie z Melbourne, keď polícia strieľa do davu, keď na koňoch rozháňa davy, zatýka ľudí, špehuje a sleduje aj sociálne siete, keď sa takmer 96 percent obyvateľstva pod tlakom muselo dať zaočkovať, lebo by prišli o prácu, a keď redakcie nesmeli nič zverejňovať proti týmto nariadeniam, obleteli celý svet. Slovenské vysielanie rádia SBS pokračovalo v objektívnom a vyváženom spravodajstve, pričom som si dával pozor, aby boli zdroje oficiálne a dôveryhodné. Nadalej som využíval služby SITA, TASR, BBC, Reuters a iných, ako po minulé roky. Netušil som, ako silne ma špehujú a zisťujú, či zaradím aj iné zdroje než čisto SBS, čo bolo odporúčané.“**

A Bučko spomína i Novaka Djokoviča. Ten by mohol o covide a Australia Open tiež veľa rozprávať, však?

A tak to Andrejovi Bučkovi spočítali všetko, za oboch rekordérov v získaní najvyššieho počtu víťazstiev na turnajoch Grand Slamu. A ešte i za to, že si dovoľil informovať o laptope Huntera Bidena, syna amerického prezidenta a najmä o jeho obsahu.

Ale Andrej Bučko ľudsky obstál, všetka česť.

Príbeh z meniaceho sa sveta

Je to príbeh z meniaceho sa sveta. Margaret Courtová netušila, keď bojovala na tenisových kurtoch a milovala ju celá Austrália, že po rokoch bude musieť zápasit' v ešte ťažších zápasoch a čeliť nevraživosti.

A my všetci, spolu s Andrejom Bučkom, sme netušili, že ten svet, na ktorý sme si siahli zbúraním Železnej opony, tiež nestojí na mieste, ale sa mení a to nie vždy k lepšiemu. A že čím viac sa chceme zbaviť starých utópií, tým viac nás obťažujú utópie nové. Pritom my chceme len zostať sebou samými. Verme, že sa nám to podarí.

Teraz neviem ktorá správa bola od mojej ženy horšia. Poslala správu "Rozchadzam sa s tebou ty hajzel!" - Ešte som sa nestihol ani spamätať a došla druhá. 'To nebolo tebe!'

Karel Lukas

Eduard Stehlík

Komunisti naše válečné hrdiny vraždili i proto, aby je mohli okrást. Právě dnes ráno – 19. května 2025 – uplynulo 76 let od chvíle, kdy v pankrácké věznici podlehl na následkům bestiálního mučení plukovník generálního štábu Karel Lukas. Jedním z důvodů jeho uvěznění a následné smrti byl osobní automobil Packard, který si dovezl z USA, kde v letech 1944-1947 působil jako náš vojenský atašé. Dovedete si to představit? Sloužíte své zemi přes třicet let jako voják. Nasazujete za její svobodu život ve dvou světových válkách, a nakonec vás v té stejné zemi zavraždí jen proto, aby vám ukradli auto. A po takových dobách se některým lidem stýská...

Ti, kdo mě znají, vědí, že každoročně památku Karla Lukase připomínám. Ani dnes neudělám výjimku. Jsem přesvědčen, že si to tento mimořádný muž zaslouží. Světlo světa spatřil 16. února 1897 v severomoravském Brníčku.

Absolvoval gymnázium v Zábřehu na Moravě a po vypuknutí 1. světové války musel narukovat do rakousko-uherské armády. Na východní frontě padl do ruského zajetí, v němž se přihlásil do čs. legií a nedlouho poté byl odeslán ke vznikajícím čs. jednotkám do Francie. V jejich řadách se v říjnu 1918 zúčastnil krvavých bojů u městečka Terron a ihned po návratu do Československa se zapojil do války s Poláky o Těšínsko.

V první polovině dvacátých let prošel Karel Lukas řadou velitelských funkcí a jako mimořádně schopný a inteligentní důstojník byl přijat ke studiu na prestižní Válečné škole v Praze, kterou úspěšně zakončil v roce 1931. Působil poté ve štábu 11. divize v Košicích a v prosinci 1933 se stal pobočníkem nově jmenovaného náčelníka Hlavního štábu čs. branné moci generála Ludvíka Krejčího. V této funkci působil až do jara 1936, kdy byl přidělen Ředitelství opevňovacích prací (ŘOP) a jako takový se podílel na vzniku našeho pohraničního opevnění. Jako jeden z mála čs. důstojníků dokonce v roce 1937 absolvoval stáž na již tehdy proslulé Maginotově linii ve Francii. Bezprostředně po podepsání osudné mnichovské dohody byl Karel Lukas na počátku října 1938 členem malé skupinky čs. důstojníků vedené generálem Karlem Husárkem, která se při náročných jednáních v Berlíně snažila dosáhnout záchrany alespoň části pohraničních oblastí Československé republiky. Bohužel neúspěšně. Nedlouho poté – v listopadu 1938 – byl ustanoven zmocněncem MNO u autonomní vlády Podkarpatské Rusi v Chustu. V době bojů mezi čs. a maďarskou armádou, k nimž došlo v březnu 1939, se jako parlamentář několikrát podílel na složitém vyjednávání mezi oběma válčícími stranami.

Po okupaci Podkarpatské Rusi Maďary ustoupil Karel Lukas spolu s čs. jednotkami do Rumunska, odkud se složitou cestou přes Jugoslávii vrátil do okupované Prahy. Zde se ihned zapojil do odboje proti německým okupantům v řadách Obrany národa a před hrožícím zatčením gestapem odešel přes Polsko do Francie. Zde byl představitelem rodícího se čs. zahraničního odboje pověřen speciálním úkolem: vyhledat ve francouzských internačních táborech čs. občany, bývalé interbrigadisty ze Španělska, kteří by mohli vstoupit do čs. zahraniční armády.

Po splnění tohoto úkolu byl Karel Lukas odeslán do Velké Británie, kde byl po francouzské kapitulaci v srpnu 1940 ustanoven náčelníkem štábu 1. čs. smíšené brigády. Tuto důležitou funkci vykonával déle než rok a následně se stal čs. vojenským atašé u polské exilové vlády. Ne však na dlouho. Usiloval totiž o vyslání na skutečné bojiště, a tak odjel v červnu 1942 do severní Afriky, kde se v řadách britské armády zapojil do bojů proti německému Afrika-Korpsu a zúčastnil se dokonce i známé bitvy u El Alameinu. Při následném pronásledování německých jednotek byl však 17. listopadu 1942 těžce raněn a následující měsíce strávil v nemocničním ošetřování v Káhiře a Jeruzalémě.

Po vyléčení se Karel Lukas spolu s britskými jednotkami zúčastnil (pravděpodobně jako jediný čs. důstojník) invaze do Itálie i následných bojů na Apeninském poloostrově, a to až po tok řeky Carigliano. Na konci roku byl odeslán do Velké Británie, kde působil ve štábu generála Ondřeje Mězla, jako styčný důstojník u velitelství generála D. D. Eisenhowera, které právě tehdy připravovalo invazi v Normandii – operaci Overlord. V srpnu 1944 byl odeslán jako čs. vojenský a letecký atašé do Spojených států a tuto velice zodpovědnou funkci vykonával až do roku 1947 (v červenci 1945 navíc převzal i zmocnění pro Kanadu).

Po návratu z USA působil Karel Lukas krátce ve 2. oddělení (zpravodajském) Hlavního štábu a poté byl jmenován velitelem 7. pěší brigády v Novém Jičíně. Zároveň byl vyslán do Kursu pro vyšší velitele, po jehož absolvování měl být povýšen do hodnosti brigádního generála. Jeho slibně se rozvíjející kariéru, podobně jako u stovek dalších důstojníků, kteří prošli naší armádou na Západě, okamžitě ukončil únor 1948. Bezprostředně po komunistickém puči byl totiž

jako důstojník pro nový režim politicky nespolehlivý z armády vyhozen.

Tím však jeho cesta až na samé dno ponížení neskončila. V březnu 1949 byl Karel Lukas zatčen příslušníky StB a 4. května 1949 při výslechu v Bartolomějské ulici brutálně ztýrán takovým způsobem, že na následky tohoto mučení 19. května 1949 ráno zemřel. Po celé tyto dva týdny, kdy trpěl obrovskými

bolestmi, mu nebyla ze strany vězňatelů poskytnuta sebemenší lékařská pomoc. Dva týdny ho nechali s těžkými vnitřními zraněními umírat...

Karel Lukas byl pravděpodobně vůbec prvním příslušníkem čs. armády, kterého komunisti po únorovém puči zavraždili. Bohužel nebyl poslední. Jeho blízkého přítele Heliadora Píku oběsili v Plzni na Borech o pouhý měsíc později – 21. června 1949.

Čest jeho památce! Nezapomínejme!

Jména soudruhů soukmenovců, kteří se podíleli na jeho smrti a mučení jsou dodnes tajná.

K případu agenta KGB Krasnova...

Ross Hedvicek

Mí dávní přátelé ze Slovenska, které znám virtuálně i osobně třicet let anebo víc, mám je rád, jsou to vzdělání lidé (Trenkler je doktor, Válková byla cosi na akademii věd, atd.) mne informovali, že agent KGB Krasnov je vlastně Trump. Už jsem si za ty roky za oceánem od toho východoevropského hulvátství odvykl a odmítám je urážet a říkat jim, že jsou na hlavu jsme přátelé už příliš dlouho. Tak asi.

Takže jako správný dědoušek se uchýlím opět k vzpomínce na své mládí. Moje babička z matčiny strany byla z Bezmerova, vesnice kousek od Kojetína a jako patnáctiletý jsem ji tam jezdil navštěvovat na motocyklů Jawa 50 Pionýr (oranžový, ten s těmi plechy na kolena). Moji babičce v té době bylo přes 70 let a s dědečkem sedávali na dvoře, u hromady oškrabaných cihel z kroměřížské plynárny, ty cihly vždy tak divně smrděly, a vyhřívali se na sluníčku.

No a já jsem přijel na tom pincku z Kojetína, povídal si s nimi hodinku nebo dvě a pak jel okolo řeky Haná a přes Katův most zase zpátky.

A tak tam s nimi sedím na té lavičce a babička (my jsme ji titulovali stařenka) ukáže na střechu jejich domů a povídá:

Co tam dělá na té střeše ta pára koní i s žebříňákem?

Jaká pára koní, stařenko?

No, tam na štítě, co to nevidíš? Dyt' spadnou dolů a polámou si nohy!

Aha, tak já tam vylezu a zdělám je důle.

Na střeše pochopitelně zadní koně nebyli, o žebříňáku ani nemluvě.

Takže mohu-li vzpomenout památného výroku Forresta Gumpa na schodech Lincoln Memoríál (kde jsem byl mockrát, vy asi ne, proč taky, není to vaše země) And thats all I háve to say about it! (To je asi všechno, co k tomu mužů říct.)

Z stejně dávné doby má vzpomínka na bratrance Jarka Buchtu z Ivaně (taktéž vnuk té stejné babičky), když jsme se kdekoliv loučivali byli jsme děti tak jeden z nás vždy co nejhlasitěji vykřikl (aby to bylo slyšet široko daleko) Servus! a správná odpověď od toho druhého byla: Nevysereš kolo ne tak vůz! nevím. zda to víte, ale kola od žebříňáku byly značně veliká.

P.S.: Výše uvedenou historku by měli potvrdit mi zde přítomní příbuzní z Bezmerova. I Jarkovi vnuci tady jsou.

Poznámka k ukrajincům

25. července 1941 rozpoutali Ukrajinci druhý pogrom na Židy ve městě Lvov. Na rozdíl od prvního pogromu ze začátku měsíce byl tento výhradně v režii Organizace ukrajinských nacionalistů Stěpana Bandery a Němci se jej prakticky neúčastnili.

Masové vraždění bylo provedeno jako vzpomínková akce na Symona Petljuru, ukrajinského národního hrdinu jehož vojáci v letech Ukrajinské lidové republiky 1919-1920 rozpoutali na Ukrajině největší židovský pogrom v moderní historii (do doby II. sv. války). Petljura byl zavražděn v roce 1926 a atentát na něj byl připisován Židům.

Ráno 25.7.1941 Ukrajinské milice a místní civilisté procházeli židovskými čtvrtěmi, hřbitovy a synagogy. Židé byli vytahováni z úkrytů, domů a shromažďováni na veřejných prostranstvích, kde docházelo k masakrům.

Čtěte dále vpravo nahoře ➡

Vraždy byly obzvláště kruté – oběti byly ubíjeny tupými předměty, sekány sekerami, bodány noži nebo zastřeleny. Docházelo k příšernému mučení, kdy lidé byli upalováni, živí zahrabáváni do země nebo zaživa rozřezáváni pilou.

Lidé byli nuceni vykonávat ponižující úkoly, například líbat boty útočníků nebo zpívat písně při bití. Ženy bez rozdílu věku byly hromadně znásilňovány, dcery společně s matkami. Děti vražděny před zraky rodičů.

Při masakru bylo zabito asi 5000 osob. Po pogromech bylo ve Lvově na podzim 1941 zřízeno ghetto, kam bylo přesunuto přibližně 120 000 Židů ze Lvova a okolí. Většina z nich byla později deportována do vyhlazovacího tábora Belžec nebo zavražděna v táboře Janowska. A jistě není náhodou, že ukrajinské strážce v obou táborech byly proslulé svou krutostí. Vězni popisovali časté bití, mučení a ponižování. Strážci běžně používali biče, obušky nebo střelné zbraně k potrestání vězňů za sebemenší přestupky a aktivně se podílely na vyhlazování vězňů.

Prodavač žabích zadečků na staroměstské tržnici roku 1897, snímek pochází z knihy Zmizelá Praha. Doba se změnila a žabí zadečky již jen tak neseženeme, ale pod jiným názvem jsou k dostání dodnes.

Název "žabí stehýnka" je nejspíš novodobý doslovný překlad z francouzštiny - právě ve francouzské kuchyni jsou považovány za národní delikatesu. Ještě za první republiky se jim totiž u nás říkalo "zadečky". Dává to vlastně i smysl, jelikož jde vlastně o žabí (skokaní) zadek se stehny. V postní dny šlo o snadno dostupné maso i pro chudinu, protože si je mohli nachytat u rybníků. Z potravinářského hlediska jsou žabí stehýnka bohatá na bílkoviny, omega-3 mastné kyseliny, vitamín A a draslík.

Český kulturní historik, folklorista a etnograf Čeněk Zíbrt (1863-1932) vydal roku 1917 báječnou knihu "Česká kuchyně za dob nedostatku před sto lety". V ní se zaměřil na netypické zdroje obživy, ke kterým se z větší či menší míry muselo uchýlovat obyvatelstvo v českých zemích v dobách nedostatku. Konkrétně se zaměřil na období roku 1817, kdy téměř v celé Evropě, v důsledku tíživých hospodářských podmínek, způsobených předešlými roky neúrody, zavládl hlad.

"Máme i druh vodních žab (doporučuje Kalina náhradu jiného masa), které dobré, chutné, jemné a zdravé maso mají, z kteréžto příčiny je měšťáci po celý rok, s vyjmutím měsíce května, rádi její ... Chycenou žabu máme tedy dříve v hlavu rychle udeřiti, pak přední díl nad stehýnkami uříznouti a zahoditi, s pozůstalých stehýnek a nožiček stáhne se kůžička a pařáta se uřežou. Na takovýto způsob připravené žabí zadečky položí se přes noc do studené vody, aby se vymočily. Poněvadž maso všech zvířat, které ve vodě žijí, na příklad všechny druhy ryb, snadno hnije, nesmíme je dlouho nevařené nechávat. Žáby na způsob kuřátek vařené a s omáčkou zadělávané jsou výborné jídlo. Mnozí jedí raději bílé, něžné, záživné maso žabí, než kuřátka.

Žáby jak se vařiti mají. Když žáby vařiti chceš, tehdy musíš je z kůže slíknouti co nejpečlivěji jako zajíce. Po tom předky uřež a zahod'. Zadky pak dobře přeper a v másle usmaž; posledně je tak stroj, jako kuřata se obyčejně strojí, v černé jíšce. Nastrouhej domácího chleba a upraž jej na omastku a pak naley na něj dobrého vína, přidej

těž skořice, květu a hřebíčku, cukru, pepře, zavař to a polej tím žabí zadečky, nes to na stůl. Smažené žáby. Žabky dobře přemej, osol je a nech je asi půl hodiny v soli ležeti, pak je obal v mouce, a moč v rozkloktaném vejci, obal v strouhané zemičce, a nech je v horkém, přepuštěném másle hezky do zlatova usmažiti, pak je okrášli zelenou petrželkou a dej je na stůl. Žabí karbanátky. Vezmi velké pěkné žáby, pazourky uřež, kůstky jim vyndej, naklepej je jako karbanátle, posol je, nech as čtvrt hodiny ležeti, osuš šatem, namoč je do omastku, posyp drobnou zemičkou, rozpal na rendlíce omastek, vlož tam karbanátky, vypeč hodně po obou stranách, vyklop je na mísu s máslem, s citronovou šťávou a zelenou petrželí. "

Drifter poslal

Narazil jsem na zajímavý článek, který by Tě a tvé čtenáře mohl zajímat. Rusko bylo vždy zajímavá země, kde vládli vlastně panovníci Německé krve jako třeba Kateřina velická.

Pak tam Němci udělali Říjnovou revoluci, platili Lenina, a Trockeho, lenin vystudoval v Německu Karla Marxe a pak ho poslali vlakem že Švýcarska prez Švédsko udělat tu slavnou revoluci, dobře věděli že tím zabrání vývoj Ruska protože pod Bolševikama ani tráva neroste.

Kolik bylo pohádek o tom jak se Anastázie zachránila a jestli někdo ví kde je zbytek Carské rodiny, protože je v hrobu všechny nenašli. Dokonce i sám PUTIN prohlásil že Lenin byl zkáza Ruska a Carská rodina měla být uctívána do dnes a jaké by to bylo impérium kdyby car zůstal na trůnu jako panovník v Británii.

Snad Vás to bude zajímat

https://www.smithsonianmag.com/history/this-exiled-romanov-princess-fled-the-bloodshed-of-the-russian-revolution-and-reinvented-herself-as-a-fashion-icon-180986776/?utm_source=firefox-newtab-en-us

Zajímavosti. Víte,že....

Obyčejné lusknutí prsty je dle vědců pohybem s největším zrychlením, jehož je lidské tělo schopno.

Vědci z technologického institutu v americké Georgii použili vysokorychlostní kamery a senzory. Podařilo se jim naměřit maximální rotační zrychlení při lusknutí prsty, odpovídající 7 800 stupňům za sekundu. Těžko představitelná hodnota je přibližně 3x vyšší než rychlost, jakou jsou schopni vyvinout při hodu míčem profesionální hráči baseballu. Typické lusknutí prsty trvá zhruba 7 milisekund a je tedy více než 20x rychlejší než průměrné mrknutí oka. To zabere více než 150 milisekund. Na první pohled poněkud úsměvný výzkum může mít své

praktické využití. Podle vědců najde uplatnění například při vývoji kvalitnějších protetických pomůcek.

A rostliny produkující kyslík a polykající kysličník uhličitý by se měli ochraňovat před zvrhlými vegetariány kteří je dokonce jedí za živa!!!

Bylo to jablko, za které Nás vyhodili z ráje, a ne telecí párek nebo hamburger !!!

Pouze v českých zemích

„Kubismus, co se týče architektury, byl výjimečný tím, že byl de facto jen v českých zemích. Kubistickou architekturu najdete pouze na několika místech v České republice. Například ve Francii je znám kubistický návrh fasády, ale nikdy nebyl realizován. Takže jediné kubistické stavby jsou tady," řekl v rozhovoru pro Český rozhlas Rudolf Brínek, který provoz kavárny v její novodobé historii obnovil.

Jediná na světě je stylová kavárna Grand Café Orient, v kubistickém Domě U Černé Matky Boží v Celetné ulici, která trochu připomíná cukrárnu z románu, ale kavárna není retro ani vintage napodobenina. Naopak se jedná o jedinou kavárnu na světě, která je zařízená v čistě kubistickém stylu.

Recept No.680

Vejce v hořčičné omáčce

Ingredience (pro 4 porce):

Mléko	300 ml
Zeleninový vývar	300 ml
Vinný ocet	1,5 lžíce
Sůl	špetka
Pepř	špetka
Cukr	1 lžička
Hořčice	4 lžíce
Smetana ke šlehání	120 ml
Hladká mouka	4 lžíce
Máslo	2 lžíce
Petržel (nasekaná)	1 lžíce
Vejce	7 ks

Postup přípravy:

Vejce uvařte na měkko – stačí 4–5 minut ve vroucí vodě. Poté je prudce zchlaďte studenou vodou, oloupejte a dejte stranou.

V hrnci rozehejte máslo, za stálého míchání přisypte mouku a nechte ji lehce zružovět. Přilijte horké mléko a zeleninový vývar, dobře promíchejte a vařte na mírném ohni přibližně 4 minuty.

Do směsi přidejte hořčici, ocet, cukr, sůl a pepř. Vše dobře promíchejte, poté zjemněte smetanou. Směs již dále nevařte, aby se smetana nesrazila.

Vejce rozkrojte na poloviny a naaranžujte na předeřháté talíře. Zalijte teplou omáčkou a posypte čerstvě nasekanou petrželkou.

Podávejte s vařenými bramborami nebo čerstvým chlebem.

Koruna

Legendární automat Koruna býval symbolem Václavského náměstí stejně jako jezdecký pomník svatého Václava

Josef Konáš 20. 5. 2025

Snad v žádném jiném gastronomickém podniku v Praze se nescházela tak pestrá klientela. Na vyhlášeném jahodovém koktejlu, dršťkové polévce, křupavém páрку či ruském vejci si „na stojáka“ pochutnávali akademici, popeláři, studenti, úředníci. Co zbylo na stolech, dorazili somráci. A věčně bylo plno.

Historie tohoto místa spojená s gastronomií se začala psát **už v 19. století** – tehdy zde stával **nízkopodlažní dům zvaný U Špinků**, s charakteristickou věží a barokními vikýři. Původně se zde vařilo pivo, ve dvoře byly stáje pro fiakristy. V prvním patře později sídlila kavárna Café Wien, kde se u oroseného piva a kulečníku potkávali významní pražští podnikatelé, umělci a literáti.

Nic pro chudinu

Dům u Špinků byl **roku 1912 zbourán** a do dvou let zde vyrostl **ve stylu pozdní secese monumentální Palác Koruna** – jedna z prvních železobetonových staveb u nás. Na atraktivním místě byl 23. října 1914 otevřen jeden z prvních pražských biografů. Bio Koruna mělo 470 sedadel, což byla na tehdejší dobu úctyhodná kapacita. V jeho sousedství fungovaly veřejné lázně, do nichž měli v určené dny přístup pouze pánové a v jiné dny zase dámy.

Automat Koruna své brány otevřel už za První republiky **v roce 1931**. Jeho interiér navrhl architekt Ladislav Machoň (mezi jeho slavná díla patří například i vila bratří Čapků). Ve své době **šlo o natolik unikátní projekt**, že si Britové architekta pozvali do Londýna, aby jim postavil repliku automatu přímo na prestižní třídě Oxford Street. A proč dostal Machoňův výtvar zvláštní jméno, její původní význam nejspíše návštěvníkům dnešních fast foodů uniká?

Revolučním prvkem byl samoobslužný provoz. Nápoje si lidé točili sami a chlebičky jim po vhození mince vydával automat. První „Selbstthätiger Verkaufsapparat“ vznikly v Německu – koncem 19. století jich existovalo zhruba padesát a postupně se začaly rozšiřovat i do dalších evropských zemí. V pražské Koruně se dveře netrhly, ovšem v dobách První republiky ještě zdaleka nešlo o občerstvení pro všechny, jako tomu bylo za minulého režimu. Prostory si zachovávaly prvorepublikový šmrnc a **jídelnu navštěvovali spíše lidé z vyšších společenských vrstev**.

Chutnalo i Chruščovovi

Po nástupu komunistů byl Automat Koruna znárodněn, ztratil punc výlučnosti a spadl do 4. cenové kategorie. Paradoxně právě v době totality se stal legendou, na kterou všichni pamětníci vzpomínají se slzou v oku. Původní interiér i vybavení z 30. let vzaly za své a prostor se podstatně rozšířil – jídelna s celkovou rozlohou 790 metrů čtverečních byla největší v zemi. Otevřeno bylo od 7 hodin ráno do 22 hodin večer. Tvořily se zde dlouhé fronty, ale zákazník si v nich dlouho nepostál – obsluha byla doslova trysková.

Denně se v Koruně vystřídalo až 17 000 hostů, kteří si pochutnávali na levném, chutném, a především českém jídle – zahraniční „speciality“ se zde jednoduše nevařily. Ceny byly skutečně lidové: krupicová polévka stála 40 haléřů,

knedlíky dvě koruny. Když si k tomu člověk přidal pivo za korunu šedesát, vešel se s obědem do pěti korun. Na perníkový řez s kávou sem mířily zástupy důchodkyň – moučník stál 50 haléřů, káva dvě koruny. To si mohl dovolit opravdu každý; snad nikde jinde než právě v Koruně se komunistické proklamace o rovnosti tak doslova nenaplnily.

Automat Koruna si oblíbil i prezident Antonín Zápotocký, který miloval místní šťavnaté párky v přírodním střívků, kterým se říkalo „komunardi“. Většinou si je nechal donášet do svého úřadu, ale čas od času vyšel mezi lid a najedl se přímo v bufetu. Díky němu sem chodilo mnoho dalších komunistických papalášů a zastávku zde měl naplánovanou dokonce i tehdejší sovětský vůdce Nikita Chruščov při své návštěvě Prahy. Co si objednal? Éto jasno – gulášek se šesti.

Budiž jim země lehká

Automat Koruna byl také velice vyhledávaným místem zahraničních turistů – zmínka o gastronomickém ráji v srdci Prahy, kde se lze najíst za hubičku, nechyběla v žádném slušném bedekru. Zvláště západoněmečtí turisté při pohledu na cenovky „böhmische Spezialitäten“, které tolik připomínaly jejich národní kuchyni, ovšem prodávaly se za zlomek ceny, upadali do extáze. Při neoficiálním kurzu západoněmecké marky, který nabízeli pouliční veksláci, se knedlo-vepřo-zelo s půlitrem piva, daly pořídit doslova za pár feníků – dnešní ekvivalent několika eurocentů.

A kdo v automatu Koruna pracoval? Potkávaly se tu neuvěřitelné lidské příběhy. Vedle vyučených kuchařů a prodavaček se o žaludky hostů starali lidé, kteří z nejrůznějších důvodů přišli o majetek nebo o původní profese. Velmi oblíbená byla například Helena Zoufalá (nomen omen!), do února 1948 majitelka podobného automatu v Jungmannově ulici. Pak jí ho komunisti vzali, a tak šla pracovat do Koruny. Proslulé pepřenky, po nichž se hosté mohli umlátit, zase prodávala bývalá baletka z Karlínského divadla.

Výdělky Koruny byly enormní. Každý den se do banky nosilo sto tisíc korun. V době, kdy stál chlebiček sedmdesát nebo devadesát halířů, šlo o obrovský obrat. Po pádu režimu se nejen Koruně, ale samoobslužným jídelnám obecně přestalo dařit. Nikdo do nich neinvestoval, prostory byly zašlé a lidé byli hladoví po nově vznikajících západních fastfoodech. Společně s automatem na Václavském náměstí uzavřeli i další podobná pražská zařízení, Vaňhovu rybárnu v pasáži Jalta, jídelnu v pasáži Lucerna nebo automat Svět v Libni. Budiž jim země lehká.

Zajímavost

Na univerzitě položil profesor svým studentům hlubokou otázku: „Je všechno, co existuje, stvořené Bohem?“

Jeden student nesměle odpověděl: „Ano, vše je stvořené Bohem.“

Profesor pokračoval: „Stvořil tedy Bůh všechno?“

„Ano, pane profesore,“ přikývl student.

Profesor se zamyslel a řekl:

„Pokud Bůh stvořil všechno, znamená to, že stvořil i zlo. A podle tohoto principu nás naše činnost definuje. Bůh je tedy zlo.“

Student zůstal zticha, zaskočen profesorem dedukcí. Profesor se zatvářil spokojeně.

V tom se přihlásil jiný student:

„Pane profesore, mohu vám položit otázku?“

Profesor ho vyzval, aby pokračoval, a student se zeptal:

„Existuje chlad?“

Profesor odpověděl:

„Samozřejmě, že existuje. Někdy je nám přece zima, že ano?“

Student se však usmál a prohlásil:

„Ve skutečnosti, pane profesore, chlad neexistuje.

Podle fyzikálních zákonů je chlad pouze nepřítomností tepla. Energie můžeme měřit na základě přítomnosti tepla, ale chlad nelze změřit. Chlad je jen slovem, které jsme vytvořili pro popis pocitu, když není přítomno teplo.“

Poté student pokračoval:

„Pane profesore, existuje tma?“

Profesor odpověděl:

„Samozřejmě, že existuje.“

Student opět zakroutil hlavou:

„Tma také neexistuje. Je to jen nepřítomnost světla. Světlo můžeme studovat, rozkládat na paprsky a měřit, ale tmu nelze změřit. Tma je jen pojem vytvořený k popisu nepřítomnosti světla.“

Nakonec se student odvážil zeptat:

„Pane profesore, existuje zlo?“

Tentokrát profesor odpověděl nejistě:

„Samozřejmě, zlo je všude kolem nás. Vidíme ho v brutalitě, násilí, trestných činech...“

Student na to reagoval:

„Pane, zlo ve skutečnosti neexistuje. Zlo je pouze nepřítomností dobra, nepřítomností Boha. Zlo přichází tehdy, když se láska vytrácí ze srdce člověka, podobně jako chlad vzniká nepřítomností tepla a tma nepřítomností světla.“

Profesor se zamyslel a poté se posadil.

Colorado rozhodlo, že Židé musí upéct dort pro teroristu, který je zapálil

Babylonbee.com

BOULDER, CO - Spory kolem víkendového útoku pokračovaly i dnes, kdy coloradský soud rozhodl, že židovské oběti musí upéct dort pro teroristu, který je zapálil.

Rozsudek, který byl vyneset v pondělí brzy ráno po nedělním teroristickém útoku, při němž muslimský ilegální přistěhovalec z Egypta zákeřně upálil Židy na proizraelské akci, nařizuje, aby těžce popálené oběti útoku upekly útočníkovi dort během následujících 30 dnů, jinak budou čelit následkům.

"Odmítnutí upéct dort pro muže, který je upálil, by bylo strašlivě zaujaté," uvedla soudkyně okresního soudu Helen Jurgensová. "Jak bylo zde v Coloradu dobře zavedeno, oběti zranění nebo pronásledování jsou ze zákona povinny útočníkům vyhovět. Obvykle prostřednictvím pečení dortů."

Několik židovských občanů bylo ošklivě popáleno egyptským státním příslušníkem Mohamedem Sabry Solimanem, který po útoku křičel "Svobodná Palestina", což přimělo státní soud k vydání nevyžádaného nouzového příkazu, aby přinutil poškozené osoby co nejdříve předložit teroristovi dort. "Nevyhovění bude mít za následek další disciplinární opatření," pokračoval soudce Jurgens. "Dort musí být vyroben osobně poškozenými a předán teroristovi ve stanovené lhůtě. Podle názoru soudu by dort měl být něčím slavnostním, ale vkusným. Čokoládový s bílou polevou. S palestinskou vlajkou. A posypem." V době zveřejnění popálených obětí údajně hrozilo další obvinění za to, že se snažily uhasit plameny, které je zachvátily, a bránily tak teroristovi v právu svobodně protestovat.

Těž viz strana 16

K pogromům na polském a ruském území docházelo ještě před holokaustem, USA s Británií nepomohly

Thomas Paukner 1925

Holokaust je dnes spojován výhradně s nacistickým Německem a Adolfem Hitlerem. Poláci a Rusové ale již 23 let před konferencí ve Wannsee zabíjeli desítky tisíc Židů a svět se otáčel zády. Na jejich obranu promluvil překvapivě pouze Lenin.

Úvod autora

Tento článek píší z pohledu potomka polských Židů, kteří žili na polsko-českém pohraničí, své pozemky na českém území v Orlických horách ztratili při Masarykově pozemkové reformě, polské následně částečně prodali a utekli na Slovensko v obavách z polských zvěrstev a pogromů, jen aby je Slováci v roce 1941 prodali za 500 marek ke zplynování nacistickému Německu a ukradli jim i zbylé majetky. Slovenské majetky zrestituovali potomci Hlinkova gardisty, kteří je vlastní dodnes. Je nutné podotknout, že polská vláda po pádu komunismu vrátila některé (asi 5 %) z původních pozemků naší rodině. Češi a Slováci tak neučinili. Na téma zločinů Slovenska jsem sepsal článek již dříve.

Německo i Československo byly době 20. let minulého století považovány za relativně bezpečné země, kdy nejobávanější byli Poláci a Rusové. To se následně s příchodem Hlinky a Hitlera změnilo. Je třeba se přestat schovávat před tehdejším antisemitismem a obviňovat pouze Hitlera ze všech zvěrstev napáchaných na Židech - kdyby nebyla nenávist vůči Židům rozšířená napříč Evropou, jeho politika by nikdy nebyla tak úspěšná. Židé chtěli utéct, ale jednoduše neměli kam - Británie i USA je nechaly Hitlerovi napospas, ačkoli věděly, že je čeká smrt.

Pokud budeme historii měnit a revidovat, zapomeneme na spoluvinu nečinností a na kontroverzní postoje západních demokracií ve chvíli osudové pro miliony obyvatel. Svalíme-li vše na Hitlera, budeme v budoucnu odsouzeni k opakování hrůzné minulosti.

Hitler zastínil hrůzy, které jsou dnes zapomenuty

Aby byl zachován čistý štít „západního“ světa, jsou nelidské zločiny začátku 20. století a druhé světové války často přisuzovány výlučně nacistům a účast dnešních národů Evropy je mnohdy opomenuta nebo upozaděna. To je i případ genocidy Židů, nástupu antisemitismu a desítky až stovky tisíc mrtvých v období 1918 až 1922 na území Polska a Ukrajiny.

Je třeba vnímat Polsko a Ukrajinu optikou jejich území v roce 1918 až 1920, které zahrnovalo v polském případě západní Ukrajinu a města jako Lutsk, Lvov a Bialystok. Ukrajina byla po nově získané nezávislosti dějištěm mnoha bojů ruské občanské války a bělogvardijci masakrovali Židy po tisících. Nečekaným obráncem Židů se stal Lenin, který několikrát vystoupil proti pogromům a snažil se rasové nenávisti zabránit - příčinu lze hledat v obsazení nejvyššího vedení Bolševiků, kde mnoho Leninových soudruhů tvořili právě Židé, příkladem budiž Lev Trocký.

Právě Poláci a Rusové v raném 20. století „znormalizovali“ masakry Židů a Adolf Hitler později pouze navázal na antisemitismus většinově přítomný v evropské společnosti a dokončil probíhající genocidu.

Vladimir Putin dnes reviduje historii a spojuje masakry na západní Ukrajině výhradně s členy Ukrajinské osvobozené armády. Zcela však vynechává předchozí masakry ruské armády, polských vojsk a genocidu Židů, kteří tvořili přes 30 % obyvatelstva některých současných západoukrajinských měst, například Lvova. V době hrůz v Polsku a Ukrajině bylo Stepanu Banderovi pouhých 10 let.

Přes 100 000 Židů zmasakrovali Rusové a Poláci dávno před Hitlerem

Lvovský pogrom, Kyjevský masakr nebo vraždy v Proskurivu byly dílem Poláků a Rusů. V neutěšeném období překreslení hranic většiny Evropy po Versailleské dohodě probíhaly na území východní Evropy lokální konflikty milicí a nově zformovaných armád států, které získaly samostatnost - Polska, Ukrajiny a obou frakcí ruské občanské války.

Dobovým zvykem bylo po dobytí nebo obsazení města uvolnit vojákům ruce a umožnit jim rabovat místní židovské obchody, toto chování doprovázelo znásilňování žen a často i veřejné lynčování a popravy Židů. Ti byli spojováni s komunisty a bolševiky, které Poláci nenáviděli. Bělogvardějci, Leninova opozice, také kvůli několika Židům mezi bolševiky vinili menšinu ze všeho zla a stejně jako Poláci rabovali a týrali při svých výbojích židovské obyvatelstvo.

Odhaduje se, že v letech 1919 až 1922 proběhlo na Ukrajině a v Polsku přes 190 pogromů a zabito bylo přes 170 000 Židů. Na rozdíl od nacisty koordinovaného holokaustu, nebyly tyto pogromy centrálně řízené a šlo většinově o vlastní iniciativu obyvatel a lokálních milicí.

V reakci na nenávist Rusů a Poláků přehaly miliony lidí do USA

Carské Rusko před nástupem bolševiků bylo známé svou tolerancí a podporou pogromů - rabování, vražd a útlaků židovského obyvatelstva. Židé však neměli mnoho možností, kam by mohli prchnout a najít bezpečné útočiště. V úvahu přicházela Velká Británie, Německo, Francie a USA. I v Československu bychom našli mnoho příkladů antisemitismu po konci první světové války, z pohledů Židů se tedy nejednalo o bezpečný stát.

Nastalo období masivní migrace do USA, kdy v období roků 1880 až 1924 připluly až dva miliony Židů, kteří se většinově usadili v New Yorku a okolí. Tamější noviny vydávané v hebrejštině měly cirkulaci 600 000 výtisků denně a komunita newyorských židů je silná a vlivná i dnes.

Temná chvíle Spojených států a Británie, která stála miliony Židů jejich životy

Často se ptáte, proč Židé neuprchli před nacisty a antisemitismem v Evropě? Prchnout chtěli, neměli ale kam, jen ti nejbohatší si zajistili povolení a víza do Británie a USA.

Roky 1924 a 1938 jsou v historii holokaustu a zvěrstev druhé světové války opomíjeny zcela neprávem. První datum značí přijetí antiimigračního zákona ve Spojených státech, kterým zabránili příchodu Židů a obyvatel původem z východní Evropy. Tyto migrační kvóty zcela opomíjely rostoucí antisemitismus v Evropě a nastavovaly limit pro Židy prchající z Evropy na pouhých 15 000 uprchlíků ročně, což mělo za výsledek setrvání většiny Židů ve státech, kde byli utlačováni a lynčováni a okradeni o veškerý majetek.

Zajistit pro sebe vízum do Velké Británie nebylo jednoduché už ve 20. letech 20. století. Roku 1938 ale došlo k úplnému zamezení migrace ze zemí Evropy a to se týkalo i Židů, zákon byl schválen během nechvalně proslulé konference Évian.

32 států vědělo, že Hitler Židy vyhladí a nechalo je napospas jejich osudu

„Problém židovské migrace“ byl během konference Évian diskutován po dobu devíti dnů. Setkání se zúčastnily delegace 32 států, všechny pokusy o dohodu však selhaly a Židé, kteří byli v době konference německou legislativou označeni za „subjekty“, nikoli lidské bytosti, byli nuceni setrvat na území nacistického Německa a Rakouska, kde čekali na svou smrt.

Budoucí premiérka Izraele, Golda Meir, sama původem ukrajinská Židovka, se konference účastnila, bylo jí však zakázáno promluvit.

Dnešní historie tak umně upozaduje selhání západních demokracií, které mohly zabránit hrůzám holokaustu a radikálně omezit množství obětí. Židé ale nemohli prchnout, protože je všechny státy odmítly a viněn je Hitler, ačkoli vinu nesly i západní demokracie.

Adolf Hitler před konferencí Évian prohlásil:

„My jsme z naší stany připraveni přesunout všechny ty kriminálníky (pozn. myšleno Židy) do všech účastnických států a je mi jedno jak, klidně na luxusních lodích.“

Zúčastněných 32 států se však nedohodlo a nechalo židy napospas budoucímu vyhlazení.

Hitler byl vyvrcholením již přítomné nenávisti

Zločiny a genocida Adolfa Hitlera tak mohla proběhnout jen díky nečinnosti západních demokracií a silným antisemitským náladám evropské veřejnosti. Po polských a ruských zrůdných masakrech v počátcích 20. století již byla laťka tolerance útlaku a nenávisti nasazená příliš vysoko. Hitler přetavil již přítomné masakry v industrializované, systematické a centrálně řízené vyhlazení.

Nezapomínejme tak na zkázu způsobenou nečinností či odmítáním zájmu o příkoří jiných. Právě nečinnost, překrucování historie a vyvíňování těch „správných“ je stejným zločinem, jako skutky samotné. I proto je trestným činem neposkytnout vědomě ohroženému první pomoc, což je trefný přírůbek k situaci Židů v první polovině 20. století.

Turínské plátno

Vědci jsou šokováni novými důkazy ohledně pravosti Turínského plátna! Svědectví ohromí křesťanský svět Pruh plátna s otiskem lidské postavy fascinuje vědce, kteří se snaží prokázat, nebo vyvrátit jeho stáří a původ. Věřící sledují napínavou snahu o hmatatelné důkazy stop ukřižování Ježíše Krista. Nyní přinesly moderní metody velmi přesné informace. Dostalo název Turínské plátno podle místa, kde se nyní nachází. Poprvé ho ale ukázali ve Francii v roce 1357, až o 200 let později se dostal do majetku savojského rodu, který jej převezl do Turína. Nové metody umožnily zjistit, že se skutečně jedná o **krevní stopy**. A k dispozici je i jejich přesná analýza. Kromě toho byly v obou vzorcích nalezeny částice **vápence a půdy typické pro horniny v oblasti Jeruzaléma**. Z toho vědci předpokládají, že původ Turínského plátna je skutečně tam, a není falzifikátem.

Úvaha od neznámého.

Sněhy se snaží nás zavát, mráz nás kradmo obchází. Tam kdesi za obzorem vnímáme spáleniště, křik a řinčící Kuše & Kopí. Stejně to nezastaví, jaro se blíží. Přivítejme naše "Pražské Jaro" stejně jako jsme učinili v 1968. Nechme k nám dorazit to skutečné "Pražské Jaro" plné jabloňových květů, něhy, lásky a občanského porozumění. Do stejné řeky nevstoupíme, ale klamat se nenechme:

BYL 21. SRPEN 1968

DOHODNUTÝ - JE KYJEV NÁHODA - VNÍMÁ TO ČAS SHODNĚ?

Proč jsme dnes tam kde jsme, proč přepisujeme historii, pálíme knihy a nenávidíme vlastní víru jež nám již delší dobu a možná i déle než století říká Vlastní proti Vlastním není řešení. Je nás málo a bude nas mññ, jenom naší vinou.

Srpen 1968 a jeho příčiny a důsledky:

Na začátek je potřeba se důrazně vymezit proti nesmyslu, že tehdejší supervelmoci USA a SSSR byly mezi sebou domluveny. Přesto je potřeba si přiblížit, jak oba bloky hleděly na tehdejší vývoj v Československu a proč byl pro jejich zájmy ohrožením.

Především bychom si měli uvědomit, že Dubčekův „socialismus s lidskou tvář“ byl značně ovlivněn děním v Sovětském svazu, na což poukazovali vědečtí odborníci Lomonosovy univerzity. Proč právě z Ruska také není tak složité. Stačí se podívat zpět do doby, kdy se do čela SSSR (jako první tajemník KSSS) dostal Nikita Chruščov. Po XX. sjezdu KSSS, kde zazněla první kritika kultu osobnosti Stalina, se v poměrně krátkém čase podařilo stabilizovat ekonomickou a společenskou základnu Sovětského svazu. A to i navzdory několika dekadám trvajícího teroru a katastrof, které po sobě zanechal diktátor Stalin.

....„Stav práva lidského se stále do nekonečna mění, a není v něm nic, co by mohlo trvat věčně“.... (Codex Justinus)

Dále je potřeba vzít na vědomí, že sověti při této rekonstrukci své zdevastované morálky a ekonomiky si nemohli dovolit ztratit ideologickou koncepci proti těm, s nimiž ztratili miliony životů. Potřebovali změnit koncepci své ideologie od krvavého stalinismu. Nikita Chruščov si byl toho všeho vědom, ale i skutečnosti, že bez „vlastníka“ a to jak víry, tak pera, kladiva a role či louky to nepůjde. A tak se rozhodl po sovětském stylu si vlastníka vyrobit tam, kdeto bylo nejméně riskantní. A tou nejméně riskantní oblastí bylo Československo. Posléze však jeho místo přebíral a Alexej Kosygin (a na pozici prvního tajemníka samozřejmě Leonid Brežněv), který už v minulosti byl částečně odpovědný za ekonomickou stabilizaci sovětského hospodářství. O jeho úspěšnosti lze z dnešního pohledu pochybovat, ale o skutečnosti, že zabránil v pokračování Chruščovově politice už ne. Nicméně si tehdejší vedení SSSR bylo si až příliš dobře vědomo, že má před sebou zásadní ekonomický problém, jenž stejně bude muset řešit. Vždyť je to tak prosté a v případě neúspěchu to šlo efektivně hodit na vrub západního kapitálu. A je tu „Pražské Jaro“.

....„Čím více se společnost vzdaluje od pravdy, tím více nenávidí ty jež jí říkají. “...(G. Orwell)

Jednu z podivností, o které jsem před nějakým časem psal, byl fakt, že komunistický režim v údajném počátku normalizace nechal po celý rok 1969 otevřené hranice pro občany ČSSR na západ v situaci, kdy mocenské struktury Dubčkovy vlády byly již koncem září 1968 zcela eliminovány. V lednu 1969 už pevně drželo moc v zemi konzervativní komunistické křídlo vedené lidmi, jako byli Kapek, Indra či Biřak. (Dnes se nám může

zdát, že se opratí chopili synové a dcery s vnoučaty, pod dozorem Bruselských, potažmo Mnichova). Přesto nadále zůstávaly hranice otevřené a víza bylo možno získat bez výrazných problémů a ani nebylo potřeba úplatku, který mnohdy činitelé státní správy později vyžadovali. Otázkou tak je, proč by totalitní stát umožnil vcelku jednoduchý úprk tolika lidí, které nutně potřeboval? Mnoho dnešních polovzdělaných neoliberálů se dnes touto zásadní otázkou nezabývá a vykládá historii jinak, než se skutečně stala. Nezapomínejme, že během jara 1969 opustilo republiku zhruba 200 tisíc lidí. Významnou část těchto lidí tvořili výzkumní pracovníci, inženýři, kvalifikovaní řemeslníci, profesori, lékaři a další ze skupin vědeckých a společenských elit tohoto státu. Jednalo se vlastně o daleko větší úprk občanů než po Mnichovské dohodě.

Další opomíjenou stránkou, která měla vliv na události po srpnu 1968, byla situace v západním bloku. Mocenské struktury (napojené zejména na průmyslový a finanční sektor) západní Evropy nechťely, aby v roce 1969 v Československu přežil socialismus s lidskou tvář. S ekonomikou, která by v určitých oblastech mohla konkurovat státům na západě. Nutno totiž dodat, že západoevropské státy si tou dobou začaly procházet ekonomickou krizí (která se projevila plně na začátku 70. let, podobné té dnešní), ale i tou společenskou. Západní Evropa se v té době akorát potýkala s rozkladem italské liry, skoro krachem francouzského franku a o německé ekonomice, jež už měla dávno za sebou strmý růst z 50. let, raději nehovořme.

...”Když chcete hájit Freedom & Liberty musíte občas i do pekla vkročit, ale to se většině nechce, narazili by na vlastní”...

Proč tomu tak bylo? Rád bych zde v kostce poukázal na historická fakta, která jsou buď opomíjená, nebo rovnou neobjektivně vykládána keynesiánskými ekonomy, občas podobné Švejnarovu podání řešení stylem Quantitative Easing. V principu šlo o to, že český vědec nebo dělník byl i přes pitomé centrálně plánované hospodářství (nebo přes absenci tehdejší nejmodernější technologie) stejně výkonný jako vědecký odborník nebo dělník ve Stuttgartu či jinde. Rozdíl spočíval v ceně práce. Německý soustružník či frézař požadoval mzdu 20 DM/hodina, ale ten z ČKD byl rád, když šel domů s 2 DM na hodinu. U odborníků jako byli projektanti, inženýři či lékaři to bylo ještě markantnější. Představa, že by během Pražského Jara došlo k větší liberalizaci československého hospodářství (jinými slovy, kdyby se začalo využívat určité tržní mechanismy), západ děsila. Československo by se mohlo stát tvrdým konkurentem a to by samozřejmě stálo hodně lidí na západě velké peníze.

... "V minulosti někteří z nás byli trestáni za vědění, charakter, myšlenky a nesouhlas s bezprávím. Dnes za to, že to nám slouží paměť.“...

Mimo ekonomické problémy se západ nacházel v bouřlivé době, co se týče politické situace. Spojené státy byly v komplikované situaci v zahraniční i domácí politice. V zahraniční především svojí účastí ve Vietnamu, kde akorát proběhla velmi medializovaná operace TET, kterou americká protiválečná média vykreslila jako porážku USA (ač opak byl pravdou). Zároveň doma probíhaly protesty na vysokých školách a blížily se listopadové prezidentské volby mezi Nixonem a Humphreym. Podobné to bylo i v Evropě. Francie byla postihnuta květnovými studentskými bouřemi na Sorbonně, které vedly ke generální stávce, jež paralyzovala celou zemi. Německem (kromě studentských nepokojů) otřásly první bombové útoky RAF (Rote Armee Fraktion)ve Frankfurtu. A Itálie? Ta kromě stávek a studentských bouří během roku 1968 zažila tři vlády. Z toho lze jasně vidět, že západ v osudový rok měl své vlastní trápení. Rozhodně Pražské Jaro jim spíše z politického hlediska škodilo, jelikož pro

spoustu levicově laděných studentů, kteří pořádali výše zmíněné bouře, se partikulárně inspirovali myšlenkami v „demokratického socialismu“, co dle jejich názoru mělo Pražské Jaro v Československu přinést.

....„Nelze vyloučit se, že největší výzvou v blízké budoucnosti pro občany mnoha obcí, měst a států bude nutnost DeKriminalizace Justice, Státního Aparatu a Nadnárodních korporací.“...

Na závěr je možno dodat, že exodus našich nejlepších lidí na západ měl dohru i v listopadu 89. Je nutné si přiznat, že na důležitých postech nového režimu usedli bývalí StBáci, kteří se rádi nechali zkorumpovat a za mrzký peníz napomohli zájmovému lobby s likvidací automobilového, farmaceutického, sklarskeho těžkého průmyslu, který představoval docela slušné procenta z evropské výroby. Dnes je vše již v rukách zahraničních společností a tak si z radostí a smíchem vlastní tlumočnickům kupujeme vlastní kamen, cement, vodu, světlo, leky a zbraně z cizích továren, což nás stojí několikanásobně více.

A tak i dnes můžeme poděkovat Komančům a jejich ochráncům, kteří tuto zemi zničili a obyvatele pokřivili. A co ještě zničeno nebylo, tak ti na Prvním Nádvoří, Brusel a Vnoučata co vědí jak NaTo brzy zničí svojí politikou až nápadně připomínající časy před rokem 1989. Nelze nevidět, že něco podobného dnes pro občana chystá skupina seřazená v HOUFU a Pražské Kavárny potažmo od Svratky. Jako obvykle vyrábí precarious proletariát.

...“Dáme-li morálnímu nádeníkovi koště, bude chtít motyku a časem flintu. Později nám začne říkat, že to co je naše patří davu, a že bude zákonodárcem neb na to má partajní příslušnost, doktorát z ASPENU a stojí za ním minulost. Jak jdeme časem zjistíme, že z obecního nuzáka máme Politika, Vůdce a Vládce. Inu historie se opakuje.”...

Poznámka

Faktem ovšem je ze Zapadni osvoboditele nemeli zadny zajem na potlacení komunizmu, jim docela vyhovovalo ze 1/6 svetove produkce byla neschopna konkurence na TRHU ! To se jen tak nikomu nepodari . Navice Sovetsky blok prodal co mohl za mizernou cenu jen aby na domacim trhu byl aspon denni chleba a jednou za rok Banany na Vanoce.

Nic jineho nez sila DOLARU a o nic jineho neslo ! Americky prezidenti hrali Golf a lidi v Praze, Berline a Budapesti umirali na ulici s nadeji ze jim Zapad prijde na pomoc!

Konec koncum i Masinovi chlapci verilijak to dopadlo vsichni vime, ze ano

S pozdravem Drifter

Neposílejte peníze v hotovosti na Noviny poštou!

Uložte \$95 přímo do banky ANZ, na náš účet, ale dejte nám vědět!

Noviny :

BSB 012 030 Acc: 536002848
a aby se poznalo, kdo peníze ukládá, dejte tam vaše členské (na obálce před jménem) nebo telefonní číslo.

Dekujeme za Pomoc Novinám:

František Zeman	- \$25.00
Majka Styliano	- \$5.00
Jarom9r Pomej	- \$25.00

Katolické mše v Austrálii.

Bohoslužby: Sydney

Slovenská omša ve slovenském kostele sv. Cyrila a Metoda v Lidcombe - Každú nedeľu o 11 hod.

České mše svaté snad někdy budou.

Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park

Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159

Každou třetí neděli v měsíci je česká katolická pobožnost v 11. ráno. (mimo září kdy je svatováclavská pout') - podává se občerstvení - všichni vítáni

Slovenská Svätá Omša Každú štvrtú nedeľu o 12:00 hod v A*Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

NSW

Sokol Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, Rezervace haly: **0404 849 888** ; Rezervace baru, zahrady, restaurace, parties a herny - Marian: **0410 467 537** Hala pristupna pro sporty: Po-Ne 6:00-24:00 Restaurace/bar otevren:Pa-So 17:00 - 24:00, Ne 12:00-19:00. Vice info online: www.facebook.com/sokolsydney , www.sokolsydney.com.

CzechoSlovak Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemps Creek 2178; E-mail committeescsc@gmail.com, www.cscountryclub-sydney.com.au, Mob. Ph. 0434 143 148 , **02 9606 8703**

Restaurace otevřena:

Pouze v neděli od 12-16 hod.

Výběr Československých (lihovin) alkoholických nápojů.

Slovenská Katolícka Komunita Sydney Inc

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153

Potrebné informácie nájdete na

slovakcommunitysydney.com alebo priamo na tel: 0401 538 574 o. Henry Adler SVD

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglein Street, Brompton, SA 5007 tel.: 08 8346 4181 Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čs. klubu: <http://www.csclubsa.com>

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156;

Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au www.csklubqld.org.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin,

Informace: Mobil: 0497 344 377

polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 18 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld., caa.brisbane@gmail.com

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051

Tel.: nemají President Michal Krejčí Tel.: 0413 2253 4180

Každou třetí neděli v měsíci v OBĚD od 12.30 hod

Nedělní obědy nám nyní vaří Ivo de Pol. Cena za tři

chody \$30.- Data: 24.11.,8.12.2024 ,— 16.2.,16.3.2025

Rezervace zapotřebí.,

Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny. (Zuzana Vasich)

ACT

Beseda - Czechoslovak - Australian Association in

Canberra and Region, Unit 12/ 18 Shropshire Str.,

Queanbeyan NSW 2620, www.beseda.org.au.

otevreno první a třetí sobotu v měsíci od 14.30 do 17.00 (2.30pm-5pm)

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

Email: CzechSlovakWA@hotmail.com

Web: www.CzechSlovakWA.org

KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program **Už není**

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - **Brisbane Slovenske vysielanie** kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádío . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail: ahoradio@centrum.cz

slovenské vysílání .

každú nedeľu od 19.00 do 20.00

SBS2 Frekvencie v hlavných mestách

FM Adelaide 106.3fm ; Adelaide Foothills 95.1fm

Brisbane 93.3fm ; Canberra 105.5fm

Darwin 100.9fm ; Hobart 105.7fm

Melbourne 93.1fm ; Perth 96.9fm

Sydney 97.7fm

Pozvánka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 11.srpna Léta Páně 2025

POUČENÍ: O historické zkušenosti

Tomáš Vodvářka 28. července 2025

Známe to všichni. Cosi děláme a nedopadne to dobře. Z negativní zkušenosti si vezmeme ponaučení a příště to uděláme lépe. Říká se tomu historická zkušenost.

Je to princip učení. Malé dítě staví komínek z kostek a pokud je neklade přesně na sebe, sloupec se mu při třetí čtvrté zřítí. Zkusí to znovu, dává je přesněji a sloupeček je vyšší. Robě získává svou zkušenost, že musí dát větší pozor a vyhnout se špatnému základu své stavby pokud chce, aby jím stavěný komín byl co nejvyšší.

I v pozdějším věku se učíme, třeba partnerským vztahům, kdy je ve vztahu k druhé osobě nutné používat jistou strategii ve snaze si toho druhého udržet a vycházet s ním po dobrém, což v optimálním případě vydrží celý pozemský život. Říká se tomu láska, tolerance, soudržnost atd. Učíme se de facto celý život, pokud nechceme skončit jako nerudný jedinec, kterého nemá nikdo rád, s nímž nelze vyjít ani po dobrém ani po zlém a v okamžiku, když z našeho světa zmizí, si všichni oddechne.

Co platí v popsáném mikrosvětě, platí samozřejmě i v tom velkém.

Naše země má historickou zkušenost s jednou větší, ležící na východě. Země, která ovlivňuje naše dějiny již od první republiky, masivně pak po 2. světové válce a mezi lety 1968 až do 1991 i svou vojenskou přítomností. Nepochybný přínos osvobození od nacistů bohužel dokonale smazala následujícím konáním, které v modifikované formě provádí dodnes. Pamětníci u nás dosud žijí a jen málokdo hodnotí její působení a vliv jako pozitivní. Historická zkušenost nám velí být velmi obezřetní vůči

jakémukoliv vměšování do našich záležitostí, abychom zase po cca 35 letech svobody neměli problém. Koneckonců pomníky popravených či zabitých z oněch dob jsou poměrně snadno vyhledatelné.

Stát Israel má rovněž historickou zkušenost.

Několik let před jeho vznikem bylo vlivem šílenství nacionálního socialismu zavražděno cca 6 miliónů Židů a to nikoli na bojišti jako nepřátelský element, ale v plynových komorách a jámách kdekoli na Němci dobytém území. Logika vzniku samostatného státu, posvěceném OSN, se nabízela jako jediné možné řešení. Jejich arabským sousedům v kraji zvaném Palestina byla dána stejná historická možnost. Stačilo v roce 1947 přijmout resoluci OSN o vzniku dvou samostatných států. Nestalo se. V dalších letech jim byly nabídnuty velkorysé dohody z Oslo, posléze vyklizení pásma Gaza, aby si mohli vládnout sami. Ani jednu příležitost nevyužili. Místo vybudování luxusního turistického resortu na vlnném mořském pobřeží se soustředili na likvidaci svého úspěšnějšího souseda, který před cca 80 lety začínal za prakticky stejných podmínek – tedy nehostinné místo plné pouště či naopak bažin. Když k tomu přidali i nevypokovaný bestiální vpád na území svrchovaného státu v říjnu 2023, je současný tristní stav v pásmu Gaza nikoli překvapením, ale logickým důsledkem nerespektování historické zkušenosti. Všichni to známe ze svých životů. Uděláme chybu. Začasté se nám vyskytne příležitost ji napravit. Někdy dokonce těch šancí dostaneme více. Moudrý člověk se ze svého omylu poučí a příště jej neudělá. Ten, kdo moudrý není, je odsouzen ji stále opakovat se stejným výsledkem. Můžeme mu podat ruku, můžeme mu jeho mylné konání objasnit. Pokud však na naše dobře míněné rady nedbá, pokud naši pomocnou ruku odmítne, jeho pláč nad mizerným osudem nás nedojme. Máme spíše tendenci se mu vyhnout a o jeho osud se již dále nezajímat. Protože – jak se zdá – poučit se z historické zkušenosti není dáno každému.

CzechoSlovak Country Klub

Otevřeno

17 Srpna a 31 srpna od 12:00 do 16:00

Žena kupuje partnerovi dárek a neví, co to má být, vysvětluje: „On vlastně všechno už má - vilu, auto a několik milionů. Poradte mi. Prodavačka jí podává papírek: „Tak mu zkuste dát tohle.“

„A co to je?“

„Moje adresa a telefonní číslo.“

Polka jde k očnímu lékaři na vyšetření zraku.

Optometrista jí ukáže testovací kartu, na které je napsáno:

CZWJXNYSACZ a ptá se: „Umíte to přečíst?“. Ona odpoví: „Přečíst? To je můj bratranec!“.

Manželka: „Tři týdny jsem ti opakovala, že mi k narozeninám nemusíš nic kupovat. A stejně jsi na ně zapomněl.“

Srpen 21

Poslal Tomáš Chroust

Sněhy se snaží nás zavát, mráz nás kradmo obchází. Tam kdesi za obzorem vnímáme spáleniště, křik a řinčící Kuše & Kopí. Stejně to nezastaví, jaro se blíží. Přivítejme naše "Pražské Jaro" stejně jako jsme učinili v 1968. Nechme k nám dorazit to skutečné "Pražské Jaro" plné jablonových květů, něhy, lásky a občanského porozumění. Do stejné řeky nevstoupíme, ale klamat se nenechme:

BYL 21. SRPEN 1968 DOHODNUTÝ - JE KYJEV NÁHODA - VNÍMÁ TO ČAS SHODNĚ

Proč jsme dnes tam kde jsme, proč přepisujeme historii, pálíme knihy a nenávidíme vlastní víru jež nám již delší dobu a možná i déle než století říká Vlastní proti Vlastním není řešení. Je nás málo a bude nas mññ, jenom naší vinou.

Srpen 1968 a jeho příčiny a důsledky:

Na začátek je potřeba se důrazně vymezit proti nesmyslu, že tehdejší supervelmoci USA a SSSR byly mezi sebou domluveny. Přesto je potřeba si přiblížit, jak oba bloky hleděly na tehdejší vývoj v Československu a proč byl pro jejich zájmy ohrožením.

Především bychom si měli uvědomit, že Dubčekův „socialismus s lidskou tváří“ byl značně ovlivněn děním v Sovětském svazu, na což poukazovali vědečtí odborníci Lomonosovy univerzity. Proč právě z Ruska také není tak složité. Stačí se podívat zpět do doby, kdy se do čela SSSR (jako první tajemník KSSS) dostal Nikita Chruščov. Po XX. sjezdu KSSS, kde zazněla první kritika kultu osobnosti Stalina, se v poměrně krátkém čase podařilo stabilizovat ekonomickou a společenskou základnu Sovětského svazu. A to i navzdory několika dekadám trvajícího teroru a katastrof, které po sobě zanechal diktátor Stalin.

....„Stav práva lidského se stále do nekonečna mění, a není v něm nic, co by mohlo trvat věčně“.... (Codex Justinus)

Dále je potřeba vzít na vědomí, že sověti při této rekonstrukci své zdevastované morálky a ekonomiky si nemohli dovolit ztratit ideologickou koncepci proti těm, s nimiž ztratili miliony životů. Potřebovali změnit koncepci své ideologie od krvavého stalinismu. Nikita Chruščov si byl toho všeho vědom, ale i skutečnosti, že bez „vlastníka“ a to jak víry, tak pera, kladiiva a role či louky to nepůjde. A tak se rozhodl po sovětském stylu si vlastníka vyrobit tam, kdeto bylo nejméně riskantní. A tou nejméně riskantní oblastí bylo Československo. Posléze však jeho místo přebíral a Alexej Kosygin (a na pozici prvního tajemníka samozřejmě Leonid Brežněv), který už v minulosti byl částečně odpovědný za ekonomickou stabilizaci sovětského hospodářství. O jeho úspěšnosti lze z dnešního pohledu pochybovat, ale o skutečnosti, že zabránil v pokračování Chruščovově politice už ne. Nicméně si tehdejší vedení SSSR bylo si až příliš dobře vědomo, že má před sebou zásadní ekonomický problém, jenž stejně bude muset řešit. Vždyť je to tak prosté a v případě neúspěchu to šlo efektivně hodit na vrub západního kapitálu. A je tu „Pražské Jaro“.

....„Čím více se společnost vzdaluje od pravdy, tím více nenávidí ty jež jí říkají. “...(G. Orwell)

Jednu z podivností, o které jsem před nějakým časem psal, byl fakt, že komunistický režim v údajném počátku normalizace nechal po celý rok 1969 otevřené hranice pro občany ČSSR na západ v situaci, kdy mocenské struktury Dubčekovy

vlády byly již koncem září 1968 zcela eliminovány. V lednu 1969 už pevně drželo moc v zemi konzervativní komunistické křídlo vedené lidmi, jako byli Kapek, Indra či Biřák. (Dnes se nám může zdát, že se opratí chopili synové a dcery s vnoučaty, pod dozorem Bruselských, potažmo Mnichova). Přesto nadále zůstávaly hranice otevřené a víza bylo možno získat bez výrazných problémů a ani nebylo potřeba úplatku, který mnohdy činitelé státní správy později vyžadovali. Otázkou tak je, proč by totalitní stát umožnil vcelku jednoduchý úprk tolika lidí, které nutně potřeboval? Mnoho dnešních polovzdělaných neoliberalů se dnes touto zásadní otázkou nezabývá a vykládá historii jinak, než se skutečně stala. Nezapomínejme, že během jara 1969 opustilo republiku zhruba 200 tisíc lidí. Významnou část těchto lidí tvořili výzkumní pracovníci, inženýři, kvalifikovaní řemeslníci, profesori, lékaři a další ze skupin vědeckých a společenských elit tohoto státu. Jednalo se vlastně o daleko větší úprk občanů než po Mnichovské dohodě.

Další opomíjenou stránkou, která měla vliv na události po srpnu 1968, byla situace v západním bloku. Mocenské struktury (napojené zejména na průmyslový a finanční sektor) západní Evropy nechtěly, aby v roce 1969 v Československu přežil socialismus s lidskou tváří. S ekonomikou, která by v určitých oblastech mohla konkurovat státům na západě. Nutno totiž dodat, že západoevropské státy si tou dobou začaly procházet ekonomickou krizí (která se projevila plně na začátku 70. let, podobné té dnešní), ale i tou společenskou. Západní Evropa se v té době akorát potýkala s rozkladem italské liry, skoro krachem francouzského franku a o německé ekonomice, jež už měla dávno za sebou strmý růst z 50. let, raději nehovořme.

...”Když chcete hájit Freedom & Liberty musíte občas i do pekla vkročit, ale to se většinou nechce, narazili by na vlastní”...

Proč tomu tak bylo? Rád bych zde v kostce poukázal na historická fakta, která jsou buď opomíjená, nebo rovnou neobjektivně vykládána keynesiánskými ekonomy, občas podobné Švejnarovu podání řešení stylem Quantitative Easing. V principu šlo o to, že český vědec nebo dělník byl i přes pitomé centrálně plánované hospodářství (nebo přes absenci tehdejší nejmodernější technologie) stejně výkonný jako vědecký odborník nebo dělník ve Stuttgartu či jinde. Rozdíl spočíval v ceně práce. Německý soustružník či frézař požadoval mzdu 20 DM/hodina, ale ten z ČKD byl rád, když šel domů s 2 DM na hodinu. U odborníků jako byli projektanti, inženýři či lékaři to bylo ještě markantnější. Představa, že by během Pražského Jara došlo k větší liberalizaci československého hospodářství (jinými slovy, kdyby se začalo využívat určité tržní mechanismy), západ děsila. Československo by se mohlo stát tvrdým konkurentem a to by samozřejmě stálo hodně lidí na západě velké peníze.

...”V minulosti někteří z nás byli trestáni za vědění, charakter, myšlenky a nesouhlas s bezprávím. Dnes za to, že to nám slouží paměť.“... Mimo ekonomické problémy se západ nacházel v bouřlivé době, co se týče politické situace. Spojené státy byly v komplikované situaci v zahraniční i domácí politice. V zahraniční především svojí účastí ve Vietnamu, kde akorát proběhla velmi medializovaná operace TET, kterou americká protiválečná média vykreslila jako porážku USA (ač opak byl pravdou).

Zároveň doma probíhaly protesty na vysokých školách a blížily se listopadové prezidentské volby mezi Nixonem a Humphreym. Podobné to bylo i v Evropě. Francie byla postihnuta květnovými studentskými bouřemi na Sorbonně, které vedly ke generální stávce, jež paralyzovala celou zemi. Německem (kromě studentských nepokojů) otřásl první bombové útoky RAF (Rote Armee Fraktion)ve Frankfurtu. A Itálie? Ta kromě stávek a studentských bouří během roku 1968 zažila tři vlády. Z toho lze jasně vidět, že západ v osudový rok měl své vlastní trápení. Rozhodně Pražské Jaro jim spíše z politického hlediska škodilo, jelikož pro spoustu levicově laděných studentů, kteří pořádali výše zmíněné bouře, se partikulárně inspirovali myšlenkami v „demokratického socialismu“, co dle jejich názoru mělo Pražské Jaro v Československu přinést.

....„Nelze vyloučit se, že největší výzvou v blízké budoucnosti pro občany mnoha obcí, měst a států bude nutnost DeKriminalizace Justice, Státního Aparatu a Nadnárodních korporací.“...

Na závěr je možno dodat, že exodus našich nejlepších lidí na západ měl dohru i v listopadu 89. Je nutné si přiznat, že na důležitých postech nového režimu usedli bývalí 5tBáci, kteří se rádi nechali zkorumpovat a za mrzký peníz napomohli zájmovému lobby s likvidací automobilového, farmaceutického, sklarského těžkého průmyslu, který představoval docela slušné procenta z evropské výroby. Dnes je vše již v rukách zahraničních společností a tak si z radostí a smíchem vlastní tlumočnickům kupujeme vlastní kamen, cement, vodu, světlo, leky a zbraně z cizích továren, což nás stojí několikanásobně více.

A tak i dnes můžeme poděkovat Komančům a jejich ochráncům, kteří tuto zemi zničili a obyvatele pokřivili. A co ještě zničeno nebylo, tak ti na Prvním Nádvoří, Brusel a Vnoučata co vědí jak NaTo brzy zničí svojí politikou až nápadně připomínající časy před rokem 1989. Nelze nevidět, že něco podobného dnes pro občana chystá skupina seřazená v HOUFU a Pražské Kavárny potažmo od Svatky. Jako obvykle vyrábí precarious proletariát.

...“Dáme-li morálnímu nádeníkovi koště, bude chtít motyku a časem flintu. Později nám začne říkat, že to co je naše patří davu, a že bude zákonodárcem neb na to má partajní příslušnost, doktorát z ASPENU a stojí za ním minulost. Jak jdeme časem zjistíme, že z obecního nuzáka máme Politika, Vůdce a Vládce. Inu historie se opakuje.”...Srpen 21

KONEC VÁLKY:

Svědectví lidí a kronik

Jan Ziegler 24. května 2025 NevPes

Zaznamenal jsem i pěkné vzpomínky na vojáky Rudé armády z roku 1945, ale více bylo těch špatných. Pravdu je však třeba podávat ve stylu, padni. komu padni. Její zkruslování nikomu a ničemu neprospívá.

Za komunistů se muselo o Rudé armádě povinně mluvit jako o osvoboditelce. Hrůzy, které její vojáci měli na svědomí, se tenkrát nesměly publikovat. Kdyby se toho někdo odvážil, mohl skončit i ve vězení. A tak se informace o zločinech rudoarmějců předávaly jen ústně. Je proto dobré, že v současné době už můžeme květen 1945 hodnotit s negativy i pozitivy.

Kdysi jsem osobně zaznamenal svědectví písničkáře Jana Vodňanského, který konec nacistické okupace prožil v Milevsku.

Jeho vzpomínky jsou krásné. Vyprávěl o rudoarmějci, který tam hrával na tahací harmoniku, nejčastěji prý známou kozáckou píseň Volga, Volga. Také o jednom mladém ruském vojákově, který se ve vší početnosti dvořil jeho tehdy čtrnáctileté sestře a jak toho vojáčka pozvali na oběd. Lidé se radovali, že hrůzy nacistické okupace skončily. To jistě bylo moc pěkné.

Jenomže jiní lidé to zase viděli jinak. Jako třeba tehdy devadesátiletý Josef Opluštil z Čejkovic na Hodonínsku, kde strávil dětství T. G. Masaryk, s nímž jsem o této době rovněž mluvil z očí do očí. Jeho vzpomínky byly hodně smutné. „*Zpočátku jsme byli rádi, že nás osvobodili, později jsme si však zase říkali, že by bylo lepší, kdyby se nikdy neobjevili. Znásilňovali tady ženy, rabovali a loupili.*“

„*Na osvobození nemám dobré vzpomínky,*“ uvedl pro web cnn.iprima.cz Erich Veselý z Brna-Jundrova, který v příštím roce oslaví sté narozeniny. Rudoarmějci mu v dubnu 1945 vzali náramkové hodinky, ale mohli ho i zastřelit. „*Odbouchli třeba bráchu a mámu mého dobrého kamaráda Ládi Mazánka,*“ řekl také Veselý. „*Nic dobrého z nich nebude. Přesně tohle prohlásil otec, když se v naší ulici objevili první ruští vojáci,*“ pokračuje vitální pamětník. A nic dobrého z toho opravdu nebylo... „*Rodiče museli rudoarmějcům vyklidit ložnici a oni si k nám přivezli holky,*“ vzpomínal Veselý. Ta děvčata se podle něj „osvoboditelům“ zřejmě nepodvolovala dobrovolně.

Ministr financí v čs. exilové londýnské vládě a agrárnícký politik Ladislav Feierabend v knize Politické vzpomínky /III/ hodnotí pobyt Rudé armády v Československu velmi negativně. Píše: „*Rusové si nic nepřivezli sebou a žijí ze země. Vybíjejí dobytek, hlavně dojnice, a hromadně porážejí prasata. Kdyby to tak šlo delší dobu, nebude ani maso, ani mléko, ani hnůj.*“ Sověti podle něj svým rabováním přímo ohrožovali výživu československých obyvatel.

Jeho tvrzení dokládá i kronika města Třeboně z květnových dnů pětáctýřicátého roku. V ní se píše o tom, jak si Rusové brali od místních krávy, prasata atd. Dali to rozkazem, nařídili počet kusů, a ten se musel splnit. Dále zde stojí, jak Rusové vykradli místní hostinec nebo jedné ženě ukradli hodinky. Ruští vojáci také vnikli do garáže a sebrali zde zaparkovaný autobus, dále vyloupili místní mlýn, odkud si vzali dvě auta a 200 kilogramů mouky atd.

V milevské kronice je zase napsáno, že, když se na konci roku 1945 Rudá armáda od nás stahovala, tak si většina místních přála, aby Rusové už byli konečně pryč. Jistě proto měli své důvody. Místní kronikář byl tenkrát sice hodně opatrný v hodnocení Rudé armády, nicméně i on připustil rabování z její strany.

Podíval jsem se také do strakonické kroniky. Toto město, jak je známo, osvobodili Američané. Musím říci, že podobné negativy jako u Sovětů, jsem nezaznamenal. Američtí vojáci jsou v kronice hodnoceni kladně, pořádali pro místní obyvatele taneční zábavy a koncerty, svoji techniku dávali k dispozici na odstraňování válečných škod, a když v listopadu odcházeli, místní se s nimi velmi srdečně rozloučili a vzpomínali na své osvoboditele v dobrém.

Dobové osobní svědectví a obecní či městské kroniky považuji za důležité zdroje informací. Svoboda projevu je rovněž o tom, že zločiny Rudé armády spáchané v Československu se už nemusí zamlčovat. To není o přepisování historie, jak se

nám snaží namluvit komunisté, ale o pravdě. Koneckonců, když rudí mluví o překrucování historie, v čemž jsou mistry nad mistry, napadá mne Krylův výrok, „*vrah o morálce káže.*“

Ano, je třeba si vážit obyčejných vojáků Rudé armády, kteří pomohli porazit nacistické Německo a jeho spojení. To často byli chudáci mnohdy zbytečně umírající kvůli nesmyslným rozkazům svých velitelů, kteří je hnali do beznadějných útoků. Rudoarmějci, kteří padli do zajetí byli Stalinem považováni za zrádce, a pokud je přežili, čekaly je po návratu do SSSR gulagy. Jenomže když se řekne a, je také třeba říci i b.

Zdroje:

Erich veselý za rok oslaví 100 let. Staví si koloběžku a vzpomíná na rudoarmějce - CNN Prima NEWS

Politické vzpomínky III, Ladislav Karel Feierabend, nakladatelství Atlantis, Brno 1996
Kronika města Třeboně 1945, SOKa Jindřichův Hradec

Kronika města Milevska 1927 – 1945, SOKa Písek

Strakonice (kronika) 1916 – 1950, SOKa Strakonice

Hliník.

Pitvy mozků autistů odhalily příčinu této nemoci. Dr. Chris Exley je profesorem bioanorganické chemie na Keeleově univerzitě a je honorárním profesorem na Uhi Millenium Institute. Je biologem s titulem PhDr. v ekotoxikologii hliníku a jeho výzkum se od roku 1984 až do současnosti zaměřuje na fascinující paradox: “Jak to, že třetí nejčastěji se vyskytující prvek v zemské kůře (hliník) je pro život nepodstatný a do velké míry dokonce nepřátelský?”

Dr. Exley vysvětluje, že zkoumání této záhady je “potřebným výzkumem v bezpočtu vědních oborů, počínaje základním anorganickou chemií reakce hliníku a křemíku, až po potenciálně komplikovanou biologickou využitelnost hliníku na lidech”. Ve svém životopise také vysvětluje, jak ho “fascinuje prvek křemík ve vztahu k živým věcem, který, jako druhý nejčastěji zastoupen prvek v zemské kůře, také téměř nemá biologickou funkci. Jednou z možných funkcí křemíku je udržet hliník mimo biologii těla.

Po všech zkoumáních už dnes víme, že hliník nemá v lidském těle místo. Člověk nemusí být génius, aby věděl, i díky práci Exleyho a mnoha dalších vědců, že hliník způsobuje přímo pohromu v každém biologickém systému. Jistě, jde o skvělý materiál na výrobu aut a letadel, ale zcela prokazatelně nepatří v žádném množství (ani malém) do lidského těla, Je totiž nesmírně toxický a představuje jednu z nejnebezpečnějších a nervově nejjedovatějších látek, jaké člověk zná.

Dr. Exley nedávno začal na GoFundMe sbírat peníze na výzkum hliníku ve vakcínách. Navzdory faktu, že se hliník přidává do vakcín jako adjuvans pro vyvolání imunitní reakce, nikdy nebyla posuzována jeho bezpečnost. Řekli byste si, že naše státní úřady pro regulaci zdravotní péče provedou patřičné bezpečnostní studie všech složek vakcín, ale tak to není. Přesto se vakcíny prohlašují za zcela bezpečné pro všechny. Svou kampaň rozjel po odmítnutí své žádosti o financování představiteli vědy. Jeho studie posuzování hliníku ve vakcínách, na lidské tělo a na malé děti, mu byla zamítnuta.

Proč by taková studie nebyla v nejlepším zájmu lidstva a lidského zdraví? Proč mu byla zamítnuta? Proč je potlačována smysluplná věda?

Doslova každá studie, která vystupuje s tvrzením, že jsou vakcíny bezpečné, vůbec nezohledňuje vystavení člověka všem jedovatým složkám vakcíny a vůbec se nezabývá jejich bioakumulací v těle a tím kde v těle končí a co všechno způsobují.

Provedení studie by mohlo toto téma uklidnit a hypotéza, kterou je třeba ověřit, je celkem prostá: “Žádný hliník v mozku dítěte, rovná se žádný autismus.”

Britská akademie věd ovšem nedávno sbírání prostředků na tuto studii zastavila, očividně po “protestech z vyšších míst a po protestech ostatních „vědců.”

Skvělý článek týkající se nedávného zastavení financování, uveřejnil na platformách svých sociálních sítí Robert F. Kennedy, ml. “Ten, kdo potlačuje otevřenou diskusi, tak pochybuje, že to, co tvrdí, je opravdu pravda.”

GoFundMe tedy zastavila crowdfundingovou kampaň Dr. Christophera Exleyho na zkoumání hliníku ve vakcínách. Dr. Exley, přední světová autorita na toxicitu hliníku, zřejmě rozzlobil kartel farmaceutického průmyslu, když jeho pitvy odhalili astronomicky vysoké koncentrace hliníku v mozcích dětí s autismem. Další jeho studie dávají do souvislosti hliník s demencí, Alzheimerovou chorobou a autismem u vakcín Gardasile od společnosti Merck a i v dalších vakcínách. Dr. Exley byl tímto přidán na dlouhý seznam vědců, kteří byli umlčeni pro zpochybňování bezpečnosti vakcín. Demokraté v USA hlasitě volají po tvrdé cenzuře vědy zabývající se bezpečností očkování.

Vydavatel: Protože dnešní očkovací látky se podstatně liší od těch, kterými JÁ jsem byl očkovan v mládí, v letech 1848-1965, tak se změnil i můj přístup k dnešnímu očkování a vyhýbám se mu jako čert kříži.

Hladík nalil čistého (trpkého) vína

Aston 28. července 2025

Lidovecký ministr životního prostředí Petr Hladík v neděli rozptýlil v televizi Prima naději, že se snad podaří dát dohromady „skupinu zemí“, schopných omezit, když ne úplně zrušit dopady ETS 2. „*Česká vláda nemá v současné době v Evropě většinu pro to, abychom tento systém bud’ odsunuli, nebo úplně zrušili,*“ řekl doslova. Nepřekvapil nikoho, kdo má v hlavě soudnost a dovede do pěti počítat, nicméně se v médiích drželo jakési povědomí, že snad zbývá nějaká naděje. Hladík v debatě s poslancem za ANO Radkem Vondráčkem ale držel mýtus o tom, že se podaří udržet cenu povolenky na 45 eurech. I pak stoupne cena plynu o 20 % a cena uhlí ještě víc. Další část debaty byla směšná – hádka o to, kdo „za to může“. Andrej Babiš má na kontě Green Deal a Petr Fiala jeho logické vyústění Fit for 55, takto je to v jádře vyjádřeno. Hladíkovo konstatování, že Česká republika nemá v Evropě dost síly kryje další časový prostor, než je současná chvíle: platilo to pro Babišovu éru stejně jako pro Fialovu od počátku po současnost. Fanatický zelenismus je dílo západoevropského levičáctví. Prosadily ho silné státy a Česká republika nikdy neměla proti nim žádnou relevantní váhu. Mohla nanejvýš dosáhnout jakýchsi ústupků. Polákům se to povedlo, Čechům nikoli, protože amatérismus a lhostejnost, spojené s alibismem a podlézavostí jsou předpoklady pro kariérní úspěch obhájců státních zájmů České republiky.

GAZA: Ano, ale...

Tomáš Guttman

Stát Gaza napadl stát Izrael a stále vězni jeho rukojmí, ano ale... Gazané prý mají hlad.

Je sice pravda, že stát Gaza začal válku, když 7. října 2023 napadl stát Izrael, a je pravda že dodnes vězni ve svých tunelech desítky rukojmí. Ano, ale... Ano, ale podle Hamásu v Gaze hrozí hlad. Takže důležitější, než kdo válku začal, je aby netrpěli ti, kdo si začali. Izrael je v právu? Ano, ale... v Gaze lidi trpí. Po sadistických akcích Hamásu, které byly v Gaze oslaveny téměř celým tamním obyvatelstvem, dostávala Gaza téměř po celou dobu mnohem více zásob než mohla spotřebovat. Izrael dovolil dodávky všeho včetně cigaret, a Hamás se většiny zásob zmocnil a obchodoval s nimi. Lživé kampaně levicových a arabských propagačních zdrojů (Left and Arab Public Relations, LAPR; o PR viz také zde) však po celou dobu dodávaly do všech médiích falešné zprávy o hladomoru a utrpení nevinných. Média přijímala informace od teroristického Hamásu jako fakta, včetně lži o mrtvých civilistech. Poprvé v historii válek podporoval napadený stát občany útočícího státu, a poprvé v historii válek varovalo útočící letectvo civilní obyvatele, aby utekli; tak činil Izrael nejen v Gaze, ale i v Libanonu a v Jemenu.

Po měsících neúspěšných jednáních, kdy Izrael dal vedoucím Hamásu možnost rukojmí propustit a z Gazy odejít, tyto nadměrné dodávky do Gazy Izrael nyní krátce omezil. Hlad samozřejmě nehrozí, ale LAPR začal kampaň, a všichni dobří lidé se k ní hned připojili, samozřejmě včetně humanistických elit, křiváckých politiků a prodejních novinářů (ty tři přívlastky u elit, politiků a novinářů lze libovolně zaměnit). Cožpak Izrael nebojuje obrannou válku? Ano, ale... Ano, ale to neznamena, že se má omezit humanitární pomoc, říkají dobří lidé. Za druhé světové války by sotva někoho napadlo žádat humanitární pomoc pro obyvatele Berlína nebo Tokia; ano, ale... (ale tenkrát neútočili Židi, jelikož byli bezpečně soustředěni v táborech)...

Obyvatelé severního Izraele se stále nemohou vrátit do svých domovů kvůli hrozbám z Libanonu. Balistické rakety z Jemenu dále ohrožují centrální Izrael, takže v Tel Avivu i Jeruzalémě musejí obyvatelé pravidelně prchat do krytů, naposled ve čtvrtek. Tento týden zastřelili blízko Tel Avivu těhotnou ženu na cestě do porodnice. Ve Washingtonu zastřelili dva izraelské diplomaty. Denně umírají izraelští vojáci ve válce, kterou Hamás odmítá zastavit. Gaza stále odmítá rukojmí propustit a nadále stílí rakety na jižní Izrael, naposled ve středu. Ano, ale... Proč kvůli tomu nedodávat do Gazy všechno, co lidé potřebují, ptají se novináři placení za vytváření mýtů (neboli narativů, jak tomu dnes na svých fakultách humanistické elity říkají), ptají se to politikové, kteří nechtějí ohrozit finanční vztahy s arabskými zeměmi, a dobří lidé se to ptají s nimi.

Francie i Británie již ztrácejí trpělivost s Izraelem, stejně jako ji ztratili v roce 1938 s Československem; Izrael se úporně odmítá smířit s Hamásem, a tak nyní žádají (Francie sladká a hrdý Albion) bojkot Izraele. Není divu, že i vůdci malých států se přizpůsobují svým větším bratrům, včetně například prezidenta P.P. (zde, u něho jde vzhledem k jeho politické minulosti asi o upřímnou a nepodplacenou nechuť k židovskému státu). Takže není divu, že i normální poctiví lidé, mezi nimi moji známí, přátelé i příbuzní

(například včetně mé vzdálené neteře A.D.), se mě ptají: „proč blokuje humanitární pomoc do Gazy?“ Přiznávám se, že na tuto otázku nemám rychlou odpověď (cožpak lidi nečtou noviny a nevšimli si, že do Gazy stále proudí zásoby, i když si to ti sadisti nezaslouží a je to absurdní?). Jde o otázku ekvivalentní dotazu: „Proč bylo třeba po válce bezdůvodně se mstít nacistům a věšet je?“ Před 20 lety donutila vlivná izraelská levice svou vládu vyhnat všechny Židy z jejich domovů v Gaze, a od té doby si etnicky vyčištěné pásmo Gaza samostatně hospodář na svém území pod vedením strany Hamás, kterou si zvolili. Sice byli závislí na dodávkách ze zahraničí, protože nic nevyrábí, ale do vnitřních záležitostí jim nikdo nezasahoval. Dodávky zahrnovaly zbraně a prostředky na stavění tunelů z Iránu a Egypta, a potraviny, léky, vodu a plyn z Izraele. Po celých 20 let střílel stát Gaza rakety na izraelská města a vysílal bojůvky, aby vraždily na území sousedního Izraele. Svět mlčel a protestoval pouze když se Izrael odhodlal k obranným akcím.

Po sedmém říjnu 2023 se objevily záběry, které si Hamás hrdě pořízoval – spálených izraelských kojenců a znásilněných žen. Ředitel patologického institutu v Tel Avivu popsal jeden z mnoha zuhelnatělých zbytků, které mu přivezli: „Otec s malým synem byli k sobě zády svázáni ostatním drátem, otcovy ruce svíraly synovy ruce asi ve snaze syna uklidňovat v posledních chvílích před umučením a spálením“. Arabská a levicová lobby, neúnavně fungující od roku 1948, reagovala ihned po onom říjnu 2023 zpochybňováním záběrů, které sám Hamás natočil; ptali se též jak je možné, že tak silný Izrael se dopustil takových chyb (u Izraele jsou i chyby prezentovány jako zločin). Sadismus Hamásu vzbudil ve světě kritiku, ale LAPR se rychle vzchopila, a jak píše třeba iDnes, Izrael tyto zárodky sympatií „prohospodařil“ (zde). Čím? Tím, že se brání.

Izraelci žijí na území Izraele již přes 3000 let. Arabové dobyli severní Afriku a Střední východ včetně Izraele až o 1600 let později. Izrael je jediným demokratickým státem v Africe a na Středním východě, a navíc umožňuje Arabům slušně žít ve svém státě (25 000 km²), přestože Arabové ze svých států (10 000 000 km², Židé tam žili již tisíc let před Araby) Židy vyhnali. Ano, ale... Podle humanistických elit je Izrael řízen extrémní pravicí (v jiných fázích levicové historie to byli sionističtí psi), takže má povinnost posílat nadbytek potravin i těm, kdo je napadl a znásilňoval. Ptám se, cožpak se Žid nesmí bránit? (Jako se ptal Shylock v Shakespearově Kupci benátském: „Cožpak Žid necítí bolest, když ho píchneš?“). Ano, ale cožpak musí při té obraně padnout tolik kojenců, nota bene v inkubátorech, a malých dětí, nota bene tak hezky blondátých, jak je ukazují snímky Hamásu, ptá se naivní hodný člověk. Proč nedodat do Gazy ještě víc jídla a cigaret, jak požaduje legitimně zvolená vláda Gazy?

Odborníci na Střední východ, jako například B.T., vysvětlují, jak se Izrael svým utrpením v říjnu 2023 snažil vyvolat protiarabskou nenávist, že jde ze strany Izraele o válečné zločiny, že i českým politikům se už izraelské jednání zajídá, že Izrael drží dva miliony Gazanů jako rukojmí (ne že Gazané drží v tunelech rukojmí), že však někteří čeští politikové podřívají mezinárodní řád když nepodporují zatčení izraelského předsedy vlády, a dále B.T. chválí českého prezidenta, jelikož prý zachraňuje pověst Česka svým jasným postojem (zde). Není to ale snížená humanitární pomoc v těchto dnech, co vzbudilo rozhořčení odborníka

B.T., protože on mluvil o prohospodaření sympatií již před rokem (zde), a dokonce hned 9. října 2023 mu bylo jasné, že za útok Hamásu mohou izraelští pravicoví extrémisté (zde); takže problémem široce citovaného odborníka není chudý jídelníček Gazanů tento týden, ale nenávist k Izraeli. Tento B.T. a stejně tak desítky dalších absolventů humanistických studií v Česku a ve světě zcela ignoruje desítky milionů uprchlíků a miliony mrtvých v Súdánu a Sýrii (a desítkách dalších států), zajímají je jen obrázky z Gazy. A zcela ignorují fakt, že Gazu, Libanon i Jemen poslal do války Irán.

Katar a Čína věnují stovky miliard dolarů na podlomení Západu, a Izrael je pověstný zkušební kanárek toho Západu, zatím se zdál ten kanárek být téměř nesmrtelný. Otázka je kolik tisíc miliard dolarů nakonec izraelskou nezdolnost může zlomit. To záleží na tom, zda se vůbec někdo v tomto světě na stranu Izraele přidá. Nebudou to humanistické elity, nebude to Východ ani Jih, nebude to ani Evropa a ani americké univerzity. Bohužel to budou ani hodní lidé. Snad to budou USA, doufám, že amerického prezidenta neovlivní dárek letadla za 400 milionů dolarů od Kataru. Zeptal bych se všech těch hodných lidí, zda se nebojí, že s tím kanárkem zemře celá západní civilizace. Asi odpoví: „Ano, ale... kanárek je Žid, tak ať...“. Můj krajan J.K. by na to asi řekl: „Otče odpusť jim, vždyť nevědí co činí“.

Jak se mají chudáci v Austrálii.

George Švehla 28/05/2025.

Rád bych vás seznámil s životem těch nejchudších v zemi klokanů. Cítím, že jsem kvalifikován, protože už bezmála 20 let jsem na starobní penzi, která je tu pro všechny jednotná a množstvím peněz podobná zdejší podpoře v nezaměstnanosti. Takové životní minimum aby člověk nestrádal. Zde bych podotkl, že je nutno rozlišit penzi od důchodu, který je vyplácen z toho co jsme si dříve našetřili a zde se tomu říká „superannuation“. Výše důchodu se řídí tím, kolik jsme si našetřili či zaplatili v důchodovém pojištění. Oproti tomu penze je jakási záchranná sociální síť pro chudáky, jednotná pro všechny, tedy i ty kteří celý život na práci nesáhli a žili na podpoře v nezaměstnání. Dokonce ji dostala i moje maminka, která nás přijela v druhé polovině let sedmdesátých, ve svých 73 letech navštívit a zůstala s námi na trvalo. Doma už nikoho neměla, táta zemřel o rok dříve. Po pěti letech pobytu s námi jí byl přiznán status permanentního obyvatele – permanent resident status a také dostala vdovskou penzi, která byla ve výši stejná jako ta starobní.

Ovšem starobní penzisté – zde od 67 let a výše, mají ještě řadu jiných slev a výhod. Levnější vodné či stočné, městskou hromadnou dopravu takřka zdarma, levnější energii, daň z nemovitosti a tucet dalších, včetně každoroční registrace motorového vozidla. Tyto slevy představují několik tisíc dolarů ročně. Navíc ti, kteří už vše nezvládají, mají k dispozici různou pomoc s každodenními záležitostmi. Tato pomoc je rozškátulkována podle toho o jakou pomoc jde. Tady se tomu říká „home care“.

Jak starobní penze, tak i pomoc se určuje podle stáří, dnes 67 let, a výše celkového majetku. Ti, kteří mají vyšší majetku přes stanovený limit nedostanou nic a musí si vše platit ze svého. Výše pomoci se určuje podle toho, čeho je ještě jedinec schopen, tedy co z každodenních

záležitostí ještě zvládá a které jen s obtížemi a nebo vůbec ne.

Podle toho je určena výše pomoci a na ni vyčleněna příslušná částka kterou hradí stát. Dnes to může být až 78 000 AUD na rok. Dnešní starobní penze pro manžele žijící ve vlastním domečku je 866 AUD za 14 dnů, tedy 22 516 AUD pro každého ročně. Takže nemohoucí chudák, který se pro věk a nebo choroby skoro nepohne dostane od státu 100 500 AUD čistého – dnes by to bylo 1 434 200Kč - a bez daní za rok a navíc slevy skoro všude. Tak tomuto vážení říkám sociální stát, který se dovede o své seniory a jinak hendikepované jedince postarat.

Pomoc těm, kteří už vše nezvládají je namířena na to, aby jedinec mohl žít ve svém známém domácím prostředí co nejdéle, a nemusel být umístěn do nějakého zařízení kde je o ně pečováno, jako domovy důchodců a podobně. Pomoc je rozškalkována do 27 skupin, podle toho, o co jde. Jako třeba praní prádla, údržba zahrádky, úklid, vaření, nákupy, pedikúra, fyzioterapie, masáže a řada dalších, dokonce i léky jsou po překročení jisté částky po většinu roku zdarma, zrovna tak, jako návštěva praktického lékaře, dříve v Kotlince „obvodáka“. Patří do toho všeho i hotová jídla dovezená až do domu, zmražená, která stačí dát na 7 minut do mikrovky a oběd je hotov.

<https://www.liteneasy.com.au/menu/dinners#meals>
<https://www.liteneasy.com.au/menu/lunches>

Na výběr je více jako stovka jídel a jeden si tak i zacestuje, jsou tam jídla podle receptů z celého světa. Tak třeba včera večer jsem měl tureckou večeři a nebyla zrovna špatná.

Toto vše se děje proto, aby si jedinec mohl udržet určitou kvalitu života ve známém prostředí jak to jde nejdéle. Navíc to je pro stát levnější než kdyby byl jedinec umístěn v nějakém sociálním zařízení.

Zde mohu podat i report jaká jsou ta hotová jídla. Tato jsou ze 70% placena státem a 30% příjemcem a tak mě jídlo přijde průměrně na 3 AUD.

Moje žena Míla se odebrala do nemocnice za účelem operace páteře a já, abych si nemusel vařit jsem si na první týden objednal jídla od společnosti „Light and Easy“. Podobných společností tu jsou čtyři přešle, Australané všeobecně doma vaření moc nedají a raději se jdou najíst někam do restaurace a nebo si jídla nechají vozit do domu.

Objednává se jednou týdně, vždy na příští týden, vše „on line“, tedy přes internet a nebo telefonicky což já nerad. Dodávka je ve čtvrtek ráno ve velké krabici z polystyrénu, které tady říkáme „esky“. Vevnitř je rozdělena na dva oddíly. Jeden na jídla chlazená s pytlíkem ledu a druhý na jídla zmražená s pytlíkem suchého ledu, CO2. Tento má -78.5°C. Jídla jsem si přemístil do mrazáku a ledničky a teď už je jen vyndávám a v mikrovce ohřívám. Po prvním týdnu mohu prohlásit, že pro mě to jsou jídla chutná a vydatná, s nadějí, že trochu zhubnu. Vybral jsem si ta s redukční dietou. Teď mě nezbyvá než čekat a doufat.

Přijde patnáctiletá dcera pozdě večer domů a matka na ni spustí: „No kde jsi byla, už je sedm a ty nikde. Kde jsi byla?“ Dcera na to: „Byla jsem v parku s Martinem.“ Matka se zděsí: „V parku s Martinem? A co jste tam dělali?“ Dcera odpoví: „Nevím jak se tomu říká, ale ode dneška je to můj koníček.“

Vydavatel:

Co se jeden nedoví,
Bůh ví co je na tom pravdy....

Zakázané informace o EU

Daniel N tadesco..org

Evropskou unii založili prominentní nacisté a kartely, které vybudovaly Třetí říši.

Nacista Walter Hallstein – je zakladatel „Evropského hospodářského společenství“.

Opravdu věříte tomu, že 2. světovou válku a smrt 60 milionů lidí (z toho 30 milionů Slovanů) způsobil jakýsi psychopat Hitler? Tak to si raději sedněte, než budete číst dále.

Na stavbu Osvětmi německá Deutsch bank a švýcarská Banka pro mezinárodní vypořádání, poskytly úvěr 1 miliardu říšských marek. Sedm kilometrů od hlavního vyhlazovacího tábora „Osvětim 2 - Březinka“, vznikl průmyslový areál o rozloze 24 km², na němž se nacházela tehdy největší chemička světa, která patřila pod kartel IG Farben.

V tomto areálu umíraly desetitisíce moderních otroků z celé Evropy každý měsíc.

V současnosti se občas jen někteří historici a učebnice skromně zmíní, že kousek od Osvětmi měla pobočku „firma“ IG Farben, jakoby se jednalo o příměstský pivovar. Tato „firma“ přitom již k roku 1938 zahrnovala 880 mezinárodních korporací (500 německo-francouzských a 380 anglo-amerických) ovládajících trhy s petrochemií a farmacií, plus desítky bank, které měly v chemicko-farmaceutickém kartelu a nacistické mašinerii investice. V USA vznikla oficiální pobočka kartelu s názvem American IG a veškeré fúze společností probíhaly v dolarech (nikoli markách!).

Těm, co se o tuto problematiku zajímají, lze doporučit knihu „Hell s cartel“ (Pekelný kartel) od D. Jeffreyse.

Ti nejvíce zkompromitovaní členové představenstva a dozorčí rady IG Farben, byli v poválečných procesech s nacistickými zločinci odsouzeni k mnohaletým trestům. Po odpykání trestů (často notně zkrácených) však opět zasedli v představenstvech a dozorčích radách koncernů, které vznikly restrukturalizací původní IG Farben.

V trezorech IG se po válce našly pečlivě připravené plány ve složkách „Reorganizace Rakouského chemického průmyslu“ či „Plány hospodářského celku Bordeaux - Baku“ nebo „Plánování Ruského průmyslu pod německým vedením“.

Oficiální dokumenty Norimberského tribunálu i Amerického kongresu technologického hlediska nejen připravována, ale především umožněna kartely a zejména IG Farben.

Obžaloba v Norimberku nakonec prokázala, že bez účasti korporací IG Farben by ke Druhé světové válce ani nemohlo dojít!

Jen v roce 1943 například dodal kartel nacistické mašinerii 100% syntetického kaučuku, metanolu, mazacích olejů, 95% niklu a jedovatých plynů, 90% plastů, 84% výbušnin, 70% střelného prachu a 46% leteckého benzínu...

Nábor klíčových aktérů pro vznik Evropského hospodářského společenství (budoucí EU) probíhal v líhních technokratů, kteří už měli plány pro poválečné uspořádání Evropy. Nejznámější z nich byl Walter Hallstein, první prezident Evropské komise.

Tento bývalý (?) vysoce postavený nacist a člen svazu „ochránců (nacistického) práva“, se podílel

na zformování a podpisu tzv. Římské smlouvy, jejímž logickým vyvrcholením je Lisabonská smlouva z roku 2009.

Základní kameny, na nichž pochybné a nedemokratické struktury EU dodnes fungují, jsou dílem dalšího nacisty - Fritze Ter Meera, válečného zločince odsouzeného v Norimberku a člena vedení IG Farben, který spolu s Carlem Wursterem (další nacist a vysoký funkcionář IG) celá desetiletí, coby vlivní lobbisté a „špičkoví odborníci“, pracovali v SRN na projektu EHS. Detailnější půdorysy této spolupráce nacistů na „nové Evropě“ najdete v práci německého doktora Matthiase Ratha „Nacistické kořeny bruselské EU“.

Klíčovou infrastrukturu EU tvoří 50 000 byrokratů, proti nimž je pár stovek tzv. europoslanců (ještě fragmentovaných podle zemí a politického spektra) dětmi na hřišti. A to se nezmiňují další členové kartelu - Du Pont, Schell, Texaco, Standard Oil,... nebo nacističtí mecenášové Bank of England, Chase Manhattan, Bank of New York a mnohé další.

Odpověď na otázku, proč jste vlastně ještě mnozí nikdy neslyšeli o těchto skutečnostech, je jednoduchá: po roce 1945 kartely investovaly stovky miliard dolarů do dezinformační kampaně, jejímž prvořadým cílem bylo přepsat Evropské a světové dějiny, a tím zahladit stopy své hrůzné minulosti.

Tato kampaň zastírající korporální původ obou (!) světových válek, byla podmínkou třetího pokusu o dobytí Evropy, kterého jsme nyní svědky. Tentokrát politicko-ekonomickými mechanismy a pod vlajkou bruselské EU. Ale těmi samými vlivnými skupinami a záměry.

Zprávy se přebírají od Hamasu

Jiří Kobza 6. 7. 2025

Podle mne těch údajných 59 000 zabitých Palestinců není primárně obětmi Izraele, ale Hamásu, který toto peklo rozpoutal a vytrvale je udržuje. Neopomínejme fakt, že Hamás se totiž dosud nevzdal, nepustil izraelská rukojmí a ani nevydal těla těch, které už umučil a zabil, nevydal pachatele masakru ze 7. 10. 2023, ani jeho velitele a plánovače. Naopak stále bojuje. Velmi chytře využívá světové veřejné mínění (za významné podpory místních muslimských skupin) proti izraelské vládě. Je to nepopíratelně Hamás, který bezohledně používá palestinské civilisty jako lidské štíty. Což je mimochodem porušení mezinárodního práva – válečného i humanitárního. Otázkou také je, kdo rozpoutává ty protiválečné demonstrace v Izraeli a ve světě a komu slouží.

Pokud mezinárodní tlak na Izrael přinutí Izrael ukončit operaci v Gaze, znamená to, že Hamás vyhrál, že se potvrdila jeho koncepce a strategie: „Spáchej spektakulární teroristický čin, unes rukojmí a pak je postupně zabíjej a zbytek vyměň za beztrestnost.“ To, pro všechny teroristy na světě, bude znamenat, že jej začnou kopírovat. Důležitým faktorem je, že Hamás ovládá Gazu a její obyvatele totálně: ekonomicky, společensky, vojensky i nábožensky. Je to fungující, bezohledná teroristická organizace, ne nepodobná německým nacistům.

Otázkou je, kam po ukončení bojů tito zkušení teroristé půjdou, až začne pátrání po válečných zločincích, únoscích a teroristech. Obávám se, aby už nyní neměli připravené základny v západní Evropě, kde na ně čekají muslimští bratři.

Muž - solitér z operace BAUXITE

Jindřich Marek

Na jaře roku 1945 byl odboj v českých zemích ve spojení s Velkou Británií pouze pomocí čtyř radiostanic, které však měly značné technické problémy - dvě z nich byly dokonce vyrobeny na radioamatérské bázi. O to více se očekávalo od dalších plánovaných výsadek, které měly českému odboji ze skladů britské zpravodajské a sabotážní organizace Special Operations Executice (SOE) v jižní Itálii zajistit tolik vytoužené zbraně. Z dlouhé řady důvodů - rychlý postup Rudé armády, která odmítla přelety spojeneckých letounů přes Maďarsko, dlouhodobě špatné počasí nad Alpami, zásahy gestapa v protektorátu - se nakonec již realizovala pouze jediná operace.

Šlo o výsadek BAUXITE s jedním mužem. Byl jím čtyřiatřicetiletý kapitán dělostřelectva Pavel Hromek, který byl vysazen s nožním zásobníkem (leg-bag) a sedmi kontejnery se spojovacím materiálem a zbraněmi v noci z 22. na 23. března 1945 na ploše RYBNÍK (trig. bod 662 Na Nivách, 8 km sv. Velké Meziříčí).

Česká historiografie a publicistika si u našich válečných parašutistů z Velké Británie všímá vždy dvou základních typů – úctyhodných hrdinů jako Jan Kubiš či Adolf Opálka, nebo těch, kteří jako Karel Čurda zradili. V této celkem logické dvojkolejnosti však bohužel tak trochu zaniká nečernobílý životní příběh Pavla Hromka, který, pro svou komplikovanou prchlivou povahu na straně jedné i vysoké vojenské profesionální nároky na podřízené na straně druhé nepatřil u svých kolegů mezi příliš oblíbené, i když na druhé straně byl velice kvalitním vojákem a upřímným vlastencem.

Paličák s podivínskou povahou

Byl chlapem ze železa, který při výcviku ve skotských horách v únoru 1944 k obdivu svých instruktorů spal v závějích a sám prošel desítky mil v těžkém horském terénu. Složitě se však pro něj hledal úkol v rámci kolektivu. Šlo o konfliktního solitéra s podivínskou povahou, který například občas mluvil ze spaní a odpovídal při tom na kladené otázky. Tato událost zpochybnila například na čas jeho nasazení v okupované vlasti a byl proto vyřazen z operace ALUMINIUM (pozdější CLAY), které měl původně velet.

Jeho život je příběhem osamělého "vlka", který se nedokázal včlenit do své "smečky". Přesto byl Pavel Hromek ochoten obětovat i svůj život za zájmy národa, které přes svou svéráznou povahu kladl vždy nad své osobní zájmy.

Narodil se 12. srpna 1911 v Prušánkách na Hodonínsku v rolnické rodině. Sám o sobě po letech napsal, že byl „zatvrzelý paličák“. Při studiu na brnělavském gymnáziu se musel denně vláčet do školy řadu kilometrů pěšky s pouze s kusem chleba s povídky či špekem k obědu a také dřít na hospodářství svých rodičů. Ti ho drželi zkrátka a jeho jednou z mála radostí bylo cvičení v Sokole. Během vojny se proto rozhodl podat přihlášku na vojenskou akademii, kterou úspěšně ukončil v srpnu 1936 jako poručík dělostřelectva.

Po mnichovském diktátu a následné nacistické okupaci se 22. února 1940 vydal se do zahraničního odboje. Po pětítýdenním pobytu v známém maďarském kriminále Tolonczház se nakonec přes Balkán a Střední východ dostal do Francie a po její porážce do Velké Británie, kde se hlásil mezi letce a parašutisty. To druhé se mu splnilo až v červnu 1942.

Na záměčku Bellasis nejprve s vynikajícím hodnocením absolvoval pod patronací SOE tvrdý "assault course", po kterém o něm Britové napsali: „*Typ tvrdého bojovníka. Entusiastický důstojník, vyhledávající obtížnou práci...*“

Poté na letišti Ringway u Manchesteru bez problémů absolvoval šest seskoků padákem, aby byl zařazen v Chicheley Hall na čs. výcvikovou stanici Zvláštní skupiny D pro výsadekové operace v okupované vlasti. Tehdy prošel řadou dalších náročnými kurzů (střeleckým, konspiračním, šifrovacím, průmyslovou špionáží...). Jako radiotelegrafista dosahoval celkem slušného standardu – na příjmu za minutu 90 písmen a 70 číslic a při vysílání 80 písmen a 50 číslic. V zimním horském výcviku ve Skotsku v únoru 1944 o něm britský velitel napsal: „*Tělesná příprava: Je nesmírně výkonný a silný. Jeho "silent killing" je značně dobré - nad standard. Vykazuje velkou míru útočnosti.*

Je schopen pracovat v extrémně náročných podmínkách a vždy chce všechny úkoly splnit absolutně dokonale. Je velmi fyzicky silný a "hill treky" absolvoval proto poměrně snadno. Jako individualita je nesmírně upřímný s okouzující povahou a já lituji jeho odchodu...“

Šest pokusů o vysazení

V květnu 1944 byl Hromek konečně vyslán lodí do Itálie na základnu SOE jako velitel paraskupiny PLATINUM. Jeho nároky na sebe i druhé zneužil však jeden z parašutistů, který dostal strach z vysazení a začal rozvracet skupinu a osočovat kpt. Hromka z neschopnosti.

Hromek byl z této operace odvolán a po dvou pokusech jej zařadit do ryze britských operací v severní Itálii byl v listopadu povolán do Londýna, aby mu zde byl svěřen nový operační program pod krycím označením BAUXITE.

Na konci prosince se Hromek vrátil zpět do Itálie, aby byl vysazen na Slovensku k jednotkám 2. čs. paradesantní brigády v Nízkých Tatrách, ale nakonec byl jeho úkol změněn s tím, že bude vyslán na Českomoravskou vysočinu k dispozici vedení Rady tří.

Proto již 8. února 1945 obdržel kontaktní adresu na bývalého olympijského reprezentanta v lyžování Cyrila Musila ze Studnice u Nového Města na Moravě. To netušil, že jej v příštích týdnech čeká hned šest pokusů o vysazení! Poprvé odlétl 16. února 1945 se svým operačním materiálem a zásilkou zbraní v 12 kontejnerech z letiště Campo Cassale u Brindisi, ale polský Liberator legendárního pilota z krvavých dnů Varšavského povstání F/Lt E. Ladra plných 49 minut marně kroužil v plánovaném prostoru vysazení, aniž by spatřil světelné signály příjmové skupiny. Další let se uskutečnil příští noc, kdy s Hromkem odstartoval jiný polský letoun. Ale i tento let byl neúspěšný. Zdařil se až šestý pokus v březnu, ale to zdaleka nebyl konec problémů. Již po seskoku se Hromek rozčilil, že neopatrností odbojářů se ztratily všechny 6 V baterie k jeho radiomajáku Eureka!

Další komplikace vytvářel vojenský velitel vojensko-partyzánské organizace Rada tří (R 3) kpt.gšt. Karel Veselý-Štainer, který neustále měnil Hromkovi úkoly a způsobil svými rozhodnutími, že parašutista nemohl pracovat naplno. Hromek chtěl proto po válce, aby bylo zahájeno služební

řízení s Karlem Veselým-Štainerem pro jeho chaotické zásahy do jeho operace. To však již nebylo respektováno, protože nyní již plukovník Veselý-Štainer vstoupil do KSČ a stal se v Praze zemským velitelem Sboru národní bezpečnosti...

V té době začal nyní již major Pavel Hromek studovat Vysokou školu válečnou a jeho tvář také navždy zvěčnil i filmový pás v epizodní roli radiotelegrafisty ve filmu "Muži bez křídel". Jeho slibně se rozvíjející se vojenskou kariéru ukončil však únor 1948. Když byl vyhozen z III. ročníku VŠV, odešel 10. dubna 1948 s bratrem Františkem do exilu.

V exilu

O jeho životě za hranicemi se ví poměrně málo. Údajně měl určitou dobu sloužit ve francouzské cizinecké legii, pracovat v Anglii jako asfaltér atd. Zpráva Státní bezpečnosti z 13. ledna 1952 však hovoří o tom, že se měl zapojit jako kurýr a zpravodajec do protikomunistického odboje: „*Po únoru 1948 byl již 2 x viděn v Praze. Po prvé asi v r. 1949 byl v civilu, po druhé to bylo dne 7. 11. 1951, byl viděn, jak vychází ze stanice SNB v Sobotecké ulici v uniformě příslušníka SNB.*“

Tuto realitu i Hromkovu chladnokrevnou odvahu potvrdily i výsledky jeho poslední partnerky Zdeňky (se kterou měl syna Pavla), která přiznala, že ji několikrát po ilegálních přechodech hranic v Praze navštívil.

V roce 1956 již Státní bezpečnost zjistila, že Pavel Hromek již žije v USA. Zde také zemřel daleko od vlasti 10. září 1977 ve věku 66 let v Cocsaike ve státě New York v USA. Tvrdý chlap s rozporuplnou povahou poněkud nespravedlivě unikal řadu let zájmu české historiografie. Řada dokumentů však potvrzuje jeho nadprůměrné vojenské schopnosti i značně vysokou inteligenci. I proto si zaslouží naši pozornost jako jeden z nečítankových hrdinů našeho 2. národního odboje.

Eduard Stehlík

Ať již hovoříme o jakémkoliv oboru lidské činnosti, často nás zajímá, kdo byl tím prvním. Tím, kdo něco vynalezl, uskutečnil prvovýstup na vysokou horu, či něco výjimečného vykonal. Neméně zajímavé však mnohdy bývají i osudy těch, kteří byli hrou osudu předurčení k tomu, že byli z nějakého důvodu posledními. I oni dokázali něco zcela výjimečného, ale vzhledem k tomu, že pozornost jejich současníků i těch, kdo se jejich činy po mnoha desetiletích zabývají, bývá většinou soustředěna na ty, kteří byli prvními, upadají snáze v zapomnění.

Ti, kdo se zajímají o dějiny čs.

parašutistů za 2. světové války jistě vědí, že tím prvním, který byl v dubnu 1941 vyslán do akce, byl Otmar Riedl. A prvním, jenž v říjnu téhož roku skutečně seskočil na území okupované vlasti František Pavelka. Po této dvojici již v rámci výsadek ANTHROPOID a SILVER A následovaly tak mimořádné osobnosti, jakými byli Josef Gabčík, Jan Kubiš, Alfred Bartoš, Josef Valčík, či Jiří Potůček a pak následovali další a další. Jméno muže, jenž tuto dlouhou řadu našich válečných parašutistů v rámci operace BAUXITE uzavřel, je však na rozdíl od nich, známo jen úzkému okruhu zasvěcených. Byl to Kapitán Pavel Hromek, rodák z Prušánek u Hodonína, který do okupovaného Československa seskočil právě před 80 lety.

Světlo světa spatřil v rodině tamního středního rolníka 12. srpna 1911. Po absolvování základní školní docházky v rodné obci pokračoval Pavel Hromek ve studiu na břeclavské reálce, kde v roce 1932 úspěšně odmaturoval. V letech 1932-1934 absolvoval vojenskou prezenční službu u dělostřeleckého pluku 108 v Hranicích, po níž si zvolil životní dráhu důstojníka z povolání. Absolvoval hranickou Vojenskou akademii, z níž byl v červenci 1936 slavnostně vyřazen jako poručík dělostřelectva, a poté působil až do německé okupace u dělostřeleckého pluku 82 v Přerově.

Se zánikem Československé republiky se Pavel Hromek odmítl smířit a rozhodl se odejít do zahraničí, a tam bojovat za její svobodu. V únoru 1940 vyrazil tzv. jižní cestou, tedy přes Slovensko a Maďarsko do Francie. Napoprvé to nedopadlo dobře. Byl zatčen maďarskými bezpečnostními orgány a pět týdnů strávil ve smutně proslulém vězení Tolonczház v Budapešti. Proklouznout se mu podařilo až napodruhé a 15. května 1940 se tak mohl být konečně hlásit u 1. čs. divize v jihofrancouzském Agde, kde byl zařazen k dělostřeleckému pluku 1. Bojů na západní frontě se však nezúčastnil a po francouzské kapitulaci byl na počátku července 1940 evakuován do Velké Británie.

Působení u dělostřeleckého oddílu 1. čs. smíšené brigády v Leamington Spa Pavla Hromka neuspokojovalo a pokoušel se proto dosáhnout přemístění k letectvu. Nebyl však úspěšný. Štěstí se na něj usmálo teprve na jaře 1942, kdy byl osloven, zda by nechtěl být vyslán do okupované vlasti jako parašutista. Okamžitě souhlasil a v létě 1942 absolvoval pod přísným dohledem instruktorů britské SOE základní sabotážní kurs na STS 2 Bellasis, na nějž v červenci a srpnu 1942 navázal paravýcvikem na STS 51 v Ringway u Manchesteru i dalšími specializovanými kursy, v nichž si dále rozvíjel svou již tak vysokou odbornou způsobilost. V lednu 1944 byl přidělen II. odboru (zpravodajskému) Ministerstva národní obrany v Londýně, a vzápětí absolvoval s vynikajícími výsledky další náročný kurs. Tentokrát v nehostinné skotské Vysočině, jenž byl doplněn dalším paravýcvikem. Svou přípravu k nasazení do operace završil i speciálním radiotelegrafickým kursem.

V květnu 1944 odjel Pavel Hromek konečně do Itálie, odkud měl být vysazen do protektorátu jako velitel výsadku PLATINUM. K tomu však nedošlo. Svou roli v tom bezesporu sehrála jeho složitá povaha. Bez sebemenších pochyb byl velký vlastenec, vynikající voják s mimořádnou inteligencí, skvělou tělesnou kondicí i tím čemu se říkává „tah na branku“. Každý svěřený úkol chtěl vždy splnit až do krajnosti a v té nejvyšší možné kvalitě. Na druhé straně však byl umíněný, tvrdohlavý, snadno se dostával do konfliktů s nadřízenými i podřízenými, kteří se jen těžko vyrovnávali s jeho impulsivní povahou. V listopadu 1944 byl proto z italského Bari odvolán do Londýna a uvažovalo se o jeho přemístění k 2. čs. paradesantní brigádě v SSSR, která v té době působila ve slovenských horách. Nakonec však bylo rozhodnuto, že se namísto toho vrátí do Itálie a bude vyslán na Vysočinu, odkud bude zajišťovat radiové spojení domácího odboje s londýnským ústředím.

Pavla Hromka se podařilo vysadit teprve na šestý (!) pokus, a to v noci z 22. na 23. března 1945. Seskočil u Křižanova severovýchodně od

Velkého Meziříčí a ihned se plně zapojil do odbojové práce v rámci organizace Rada tří, pro kterou mimo jiné vykořisťoval dodávky zbraní a dalšího materiálu. Navázal rovněž úzký kontakt se dvěma výsadky, které již v tomto prostoru působily, a to TUNGSTEN kapitána Rudolfa Pernického a PLATINUM-PEWTER kapitána Jaromíra Nechanského. Intenzivní rádiový provoz mezi domácím odbojem a Vojenskou rádiovou ústřednou pak velice úspěšně udržoval až do samého konce 2. světové války.

Po osvobození působil Pavel Hromek nejdříve na Hlavním štábu v Praze a posléze studoval na elitní Vysoké škole válečné. Zajímavou epizodou jeho tehdejšího života, je ta skutečnost, že ztvárnil epizodní roli radisty v celovečerním filmu „Muži bez křídel“. Jeho další vojenskou kariéru natrvalo přerval nástup komunistů k moci v únoru 1948, který on sám v rozhovoru s přáteli komentoval slovy: „Tohle jsme přece nechtěli, pro toto jsme nebojovali!“ Nedlouho poté odešel 12. dubna 1948 společně se svým bratrem ilegálně do exilu, za což byl v nepřítomnosti označen za zběha a degradován z majora na vojína v záloze.

V Německu se Pavel Hromek ihned aktivně zapojil do protikomunistického odboje. O jeho tehdejší činnosti však bohužel dodnes nemáme dostatek relevantních informací. Bezpečně se ví, že jako kurýr několikrát překročil hranice zpět do Československa a po dosud nezjištěnou dobu dokonce působil na jeho území. Počátkem padesátých let přesídlil do Francie, kde vstoupil do řad francouzské Cizinecké legie, avšak již po roce svůj závazek ze zdravotních důvodů ukončil a odjel do USA. Zde údajně pracoval v newyorském metru a poté jako dělník v železárnách.

Pavel Hromek zemřel předčasně na selhání srdce 10. září 1977 v městečku Cocksackie ve státě New York. Po pádu komunistického režimu v Československu byl v říjnu 1990 rehabilitován a posmrtně povýšen do hodnosti plukovníka dělostřelectva. „Solitér z Prušánek“, jak bývá občas označován, se tak alespoň posmrtně dočkal poct, které by mu v normálních poměrech náležely již dávno.

Čest jeho památce!

Ze života vládců Kremlu, aneb stručné dějiny Ruska:

Když zemřel Lenin, ukázalo se, že druhá osoba ve straně, soudruh Trocký, je zrádce. Soudruzi Kameněv, Zinovjev, Bucharin a Stalin soudruha Trockého svrhli, vyhnali z Ruska a později zavraždili.

Po několika letech se ukázalo, že soudruzi Kameněv, Zinovjev a Bucharin jsou také nepřátelé a škůdci. A tak je statečný soudruh Jagoda zatknul a nechal popravit. O něco později Jagodu jako nepřátelského agenta zatknul a nechal popravit Ježov. Ovšem po několika letech se ukázalo, že Ježov nebyl soudruh, ale obyčejný zrádce a nepřátelský agent. Ježova tedy zatknul a nechal popravit Berija.

Po Stalinově smrti si všichni uvědomili, že Berija je také zrádce. A tak Žukov zatknul Beriju, kterého taky popravili. Brzy se ale Chruščov dozvěděl, že Žukov je spiklenec a nepřítel. Vyhnal tedy Žukova na Ural.

A o něco později vyšlo najevo, že Stalin byl nepřítel, škůdce a zrádce. A s ním i většina

politbyra. Tak mrtvého Stalina odstranili z mauzolea a čestní soudruzi vedeni Chruščovem rozehnali politbyro, včetně soudruha Šepilova, který se ke zrádcům a škůdcům taky přidal.

Uplynulo několik let a ukázalo se, že Chruščov byl podvodník, dobrodruh a nepřítel. A tak soudruh Brežněv poslal Chruščova do důchodu. Po smrti Brežněva se ukázalo, že i on byl škůdcem a příčinou stagnace.

Pak byli ještě dva (Andropov a Černěnko), které si nikdo nestihl zapamatovat, protože ve funkci jen zemřeli.

Po nich se ovšem dostal k moci mladý energický Gorbačov a ukázalo se, že celá komunistická strana sice byla bandou nepřátel a škůdců, ale teď se konečně vše napraví. Tehdy se Sovětský svaz zhroutil.

Gorbačov se ukázal být nepřítelem, zrádcem a agentem Západu, to tvrdí i nynější kremelský vládce, Vladimir Putin.

Právě jste absolvovali krátký kurz historie Ruska 20. století.

Pevně věřím, že se ještě dozvím, jak to bude dál...

Evropská agentura dala zelenou léku proti HIV, který vyvíjel český expert

Autor: Lidovky.cz, ČTK 25. července 2025

Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA) v pátek doporučila, aby došlo ke schválení injekce na prevenci viru HIV od americké společnosti Gilead Sciences. Lék je podle EMA vysoce účinný. Viceprezidentem firmy je český virolog a biochemik Tomáš Cihlář, jenž se mimo jiné podílel na vývoji léku Remdesivir, který se ukázal jako účinný proti nemoci covid-19.

S P O R T

Úterý 29. 7. 2025 - Semanová postupuje do finále - Plavkyně Barbora Seemanová je znovu ve finále mistrovství světa na 200 metrů volný způsob. Časem 1:55,63 minuty postoupila v Singapuru ze 4. místa.

Plavkyně Ledecká slaví další zlato

Americká plavkyně Katie Ledecká pošesté na mistrovství světa vyhrála závod na 1500 metrů volný způsob. Získala celkem svůj 22. světový titul.

Konec kordistů v 1. kole

Kordisté Jakub Jurka, Michal Čupr a Martin Rubeš prohráli na mistrovství světa v Tbilisi v prvním kole s Dánskem 39:40 a obsadili 17. místo.

Sobota 9.8. - 4. kola nejvyšší fotbalové ligy přinesl čtyři zápasy. Plzeň doma pouze remizovala se Slovákem 1:1, Zlín vyhrál v přestřelce nad Mladou Boleslaví 3:2 a zůstává neporažený. Slovan Liberec porazil Duklu 2:0. Slavia v Edenu přejela Teplice 3:0 a posunula se do čela tabulky před Zlín díky lepšímu skóre.

Stříbro baseballistů do 23 let

Baseballová reprezentace do 23 let skončila na mistrovství Evropy v Třebíči druhá, ve finále podlehla Velké Británii 7:9. Jen účastí v zápase o zlato si ale vybojovala místo na světovém šampionátu 2026 v Nikaragui.

Rekordní vítězství - Čeští florbalisté si na Světových hrách v neolympijských sportech v čínském Čcheng-tu připsali rekordní výhru v reprezentační historii. Domácí výběr deklasovali 36:0 a zajistili si postup do semifinále. Dosavadním rekordem bylo vítězství 35:0 nad Lichtenštejnem v kvalifikaci mistrovství světa v únoru 2016.

Colorado Rules Jews Must Bake Cake For Terrorist Who Lit Them On Fire

Babylon Bee. com

BOULDER, CO — The controversy surrounding a horrific attack over the weekend continued today, as a Colorado court ruled that Jewish victims must bake a cake for the terrorist who lit them on fire.

The ruling, handed down early Monday morning after Sunday's terrorist attack in which a Muslim illegal alien from Egypt viciously burned Jewish people at a pro-Israel event, mandated that the badly burned victims of the attack bake their assailant a cake within the next 30 days or face consequences.

"Refusal to bake a cake for the man who burned them would be horribly prejudiced," said District Court Judge Helen Jurgens. "As has been well established here in Colorado, victims of injuries or persecution are obligated by law to cater to their attackers. Typically through cake-baking." Several Jewish citizens were badly burned by Egyptian national Mohamed Sabry Soliman, who shouted "Free Palestine" after the attack, prompting the state court to issue the unsolicited emergency order to force the injured individuals to present the terrorist with a cake as soon as possible. "Failure to comply will result in further disciplinary action," Judge Jurgens continued. "The cake must be made personally by the victims and presented to the terrorist within the allotted time frame. It is the opinion of the court that the cake be something festive, yet tasteful. Chocolate with white frosting. With the Palestinian flag. And sprinkles."

At publishing time, the burned victims were reportedly facing additional charges for seeking to extinguish the flames that had engulfed them, thereby obstructing the terrorist's right to freely protest.

40 ENGLISH WORDS YOU NEVER THOUGHT EXISTED

- 1.**Agog** - Very eager or curious to hear or see something.
2. **Bumfuzzle** - To confuse or fluster.
- 3.**Cacophony** - A harsh, discordant mixture of sounds.
- 4.**Callipygian** - Having well-shaped buttocks.
- 5.**Cattywampus** - Askew or awry.
- 6.**Collywobbles** - A feeling of anxiety or an upset stomach.
7. **Defenestration** - The act of throwing someone out of a window.
8. **Discombobulate** - To confuse or disconcert.
- 9.**Doodle Sack** - An old word for a bagpipe.
- 10.**Erf** - A plot of land in a town (South African English).
11. **Flibbertigibbet** - A frivolous, flighty, or excessively talkative person.
- 12.**Gardylloo** - A warning shouted before throwing waste from above (historical).
- 13.**Gobbledygook** - Language that is meaningless or hard to understand.
14. **Hullabaloo** - A commotion or fuss.
- 15.**Impignorate** - To pawn or mortgage something.
- 16.**Jiggery-pokery** - Deceitful or dishonest behavior.
- 17.**Kerfuffle** - A commotion or fuss.

- 18.**Limerence** - The state of being infatuated with another person.
- 19.**Lollygag** - To dawdle or be slow.
- 20.**Malarkey** - Nonsense.
- 21.**Mumpsimus** - A stubborn person who keeps making a known mistake.
- 22.**Nudiustertian** - Relating to the day before yesterday.
- 23.**Oxter** - An armpit (chiefly Scottish/Irish English).
- 24.**Pandiculation** - The act of stretching and yawning.
25. **Pettifogger** - A lawyer who handles petty cases, often disreputably.
- 26.**Quire** - Two dozen sheets of paper.
27. **Ratoon** - A small shoot growing from the root of a plant (e.g., sugar cane).
- 28.**Sialoquent** - Spitting while speaking.
- 29.**Skedaddle** - To run away quickly.
- 30.**Snollygoster** - A shrewd, unprincipled person (especially in politics).
- 31.Susurrus - Whispering, murmuring, or rustling.
- 32.**Tittynope** - A small quantity of something left over (like a few grains of rice).
- 33.**Ulotrichous** - Having woolly or tightly curled hair.
- 34.**Ultracrepidarian** - Someone who speaks on things they don't understand.
- 35.**Wamble** - Stomach rumbling or a feeling of nausea.
- 36.**Widdershins** - Counterclockwise or in the wrong direction.
- 37.**Xertz** - To gulp down something quickly and greedily.
- 38.**Yclept** - Named or called (archaic). Th1-
- 39.**Zugzwang** - A situation in chess where every possible move is a bad one.
- 40.**Zenzizenzizenic** - The eighth power of a number (obsolete math term).

Beef vs crickets: no contest

Patr Adler Canada

It only takes a couple of hands with nifty fingers to calculate the frightful nonsense known as natural meat being replaced by artificial food made from crickets.

This story has been making rounds among many Czech-speaking Internet users, and it would be funny, if it weren’t so realistic.

Someone described as a Gregor Mendel University researcher has received a grant. The idea was to write a paper that proves the advantages of eating artificial beef made from crickets compared to eating the real stuff.

This hall of higher learning has become infamous recently when the news broke it was enhancing its budget by selling post-graduate degrees to the highest bidders. Gregor Mendel, after whom it is named, was a botanist, teacher, and Augustinian prelate, the first person to lay the mathematical foundation of the science of genetics, in what came to be called Mendelism.

He would be turning in his grave if he knew what was happening in a school named after him.

The outcome? There’s a Czech saying one should sing songs given him by those whose bread he eats (*koho chleba jíš, toho píseň zpívej*).

Unbelievable conclusions

A news report out of Brno about this fascinating discovery triggered a veritable train of thoughts in another Czech guy. This person, author of the chain e-mail, never pretended to be a scientist or researcher of any sort. What he used was common sense (*selský rozum*).

And that would lead him to shocking conclusions. An average cow provides us with about 300 kilograms of quality beef within a year since its birth. An average cricket weighs about 1 (one) gram, reaching maturity within some two months since appearing in the world. You will require 300,000 crickets to match the quantity of beef one cow delivers, common-sense math using all your fingers and, possibly, toes indicates.

The unknown mathematician used ChatGPT4o to learn that to farm crickets, some 4,000 of them would fill one cubic metre.

So, to produce 300 kilograms of beef salami, you will need a space sized 75 cubic metres (m³ for short).

Using your fingers, here’s a conclusion: to produce 300 kilograms of cricket meat, you will require 75 m³.

A cricket grows six times faster than a cow. Thus, calculated per year, you will require 12.5 m³. The space will have to be air-conditioned, its temperature keeping around 27⁰ Celsius.

But, there’s a caveat: a cricket consists mostly of water. Dried, it loses some 70 per cent of its mass (or weight, if you will). To reach 300 kilograms of crickets, you will need more than 300,000 of them. Count on a million.

That gives us 250 m³. That would be an aviary sized at 10 x 10 x 2.5 metres. All that to replace one single cow. And, as mentioned, air-conditioned, with constant temperature at 27⁰ Celsius.

A cowshed capable of housing 200 cows is not larger than 2,000 m².

Have you visited any cowsheds lately?

Here’s the news: you won’t find much by way of air-conditioning or heating in there. The animals would take care of all that, raising the climate-change panic mongers’ screams all the way to high heaven.

Only 20 cricket aviaries would fill the space. Multiplied by the speed of growth (six), only 120 bovine equivalents would fill that space.

No matter how surprising, but crickets require much more space than their much larger bovine competitors.

What do you get?

Beef contains more protein, and cows give us, in addition to meat, cheese, milk, skin, manure, and a number of other products.

A cricket? It chirrs.

On top of it, a cricket needs air-conditioning, heating, and air-drying.

And more energy needs: you put a slaughtered cow into a refrigerator. You have to dry the cricket.

The end result is supposed to be, let’s say, a steak. Done using beef, it’s a matter of minutes and low energy consumption.

To achieve anything close using crickets, it takes tens of minutes of deep frying.

Surprising that the quantity of CO² escaping into the air from frying crickets hasn’t made the climate-change panic-mongers stop for at least a second.

Basically, the Czech common-sense guy concludes, to get the same meal costs ten times as much when made from crickets rather than from the original source.

And he didn’t go far enough. If he did, he would have mentioned that crickets’ wing cases are pure poison.

But, in all fairness, he didn’t set out on his journey to demolish the entire lunacy a.k.a. climate change.

He only wanted to show how it made no sense.

In that, he succeeded.